

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7500

Duminică 22 octombrie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

Măsurile privind majorarea duratei concediilor de odihnă și îmbunătățirea reglementării acestora

EXPRESIE A GRIJII PENTRU OAMENII MUNCII

Din presa de vineri, cetățenii au luat cunoștință de noua Hotărâre a C.C. al P.C.R., a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor cu privire la majorarea duratei concediilor și îmbunătățirea reglementării acestora. Știrile transmise de corespondenții noștri și alte vești din țară, numeroasele scrisori sosite la redacție arată ecoul larg pe care l-a avut Hotărârea în întreprinderi și instituții, satisfacția cu care a fost primită pretutindeni de oamenii muncii. Recenta Hotărâre se alătură șirului de măsuri luate de guvern pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale celor ce muncesc, măsurilor mai recente privind majorarea pensiilor, îmbunătățirea întregului sistem al asigurărilor sociale, îmbunătățirea sistemului de salarizare și majorarea salariilor — prin care sume importante, de multe miliarde de lei, s-au adăugat veniturilor populației. Toate acestea pun în lumină grija pentru continuă ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc, grija care constituie o caracteristică esențială a politicii partidului și statului nostru.

Un element important, adus de Hotărâre, îl constituie ridicarea duratei minime a concediului de odihnă, pentru toate categoriile de angajați, de la 12 zile lucrătoare, cit este în prezent, la 15 zile lucrătoare. Aceasta înseamnă că absolut toți salariații, inclusiv cei noi angajați, își au asigurată acest număr de zile de odihnă.

Principiul de bază în stabilirea concediilor îl constituie, de aici înainte, vechimea în muncă a fiecărui angajat. Criteriul anilor muncii — aplicat în mod unitar pe întreaga economie, indiferent de sectorul de activitate — este echitabil și deosebit de concludent pentru spiritul Hotărârii. Aplicarea lui dă posibilitatea ca cei care au o vechime mai mare în timpul muncii, care au muncit ani îndelungați, aducându-și aportul la înfăptuirea planurilor de dezvoltare economică și socială a țării, să-și vadă recompensate eforturile și prin mărirea corespunzătoare a duratei concediului de odihnă. În aceste condiții, angajații care au o vechime de peste 20 de ani beneficiază de un concediu de 24 de zile lucrătoare. Cifrele statistice arată că, pe ansamblu, durata medie a concediului anual de odihnă al angajaților crește de la circa 13 zile la circa 18 zile; cea mai mare parte a salariaților va beneficia de o mărire a concediului. Angajații în vârstă de până la 18 ani primesc, în raport cu vîrsta, concedii între 18—24 zile lucrătoare.

După cum bine se știe, tot ce crește în locuri cu condiții de muncă vătămătoare sau grele se bucură de salarii mai mari, de programe de lucru reduse. Acestor avantaje li se adaugă, în urma noilor reglementări, și acordarea unor concedii de odihnă suplimentare variind între 2—12 zile lucrătoare, concedii ce pot crește până la 24 zile lucrătoare pentru cei care lucrează în mediu radioactiv.

Apreciind eforturile celor care exercită funcții de conducere în diversele sectoare, eforturi care impun o mai intensă solicitare fizică și intelectuală, Hotărârea prevede, pentru aceștia, acordarea unui concediu suplimentar de 2—5 zile lucrătoare, diferențial, în mod

echitabil, în raport cu răspunderea, complexitatea și importanța sarcinilor ce le revin.

Sumele ce vor fi plătite în plus angajaților drept indemnizație de concediu, ca urmare a majorării acestuia, se ridică la nivelul anului 1968 la circa 560 milioane de lei.

Noile măsuri, asemenea celor luate anterior, au fost posibile datorită realizărilor obținute în economia națională, în folosirea mai bună a timpului de muncă, în creșterea productivității. Ele demonstrează o dată mai mult că toate înfăptuirile în opera de desăvîrșire a construcției socialiste se răsfrîng în mod direct și nemijlocit asupra îmbunătățirii vieții fiecărui cetățean al țării.

Munca noastră este răsplătită și stimulată

Am citit cu satisfacție Hotărârea C.C. al P.C.R., a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al U.G.S.R., cu privire la majorarea duratei concediilor de odihnă și îmbunătățirea reglementării acestora. Din textul ei se desprinde clar preocuparea și grija partidului și statului nostru de a crea condiții mai bune de viață, sănătate și odihnă pentru cei ce muncesc. Munca noastră este răsplătită și stimulată.

M-a impresionat în mod deosebit faptul că efortul pe care îl depunem noi, oamenii muncii, pentru dezvoltarea economică a țării este răsplătit prin mai multe zile afectate odihnei. Cele cinci zile de concediu în plus pe care le capătă în medie fiecare salariat se ridică pe anul 1968 — la nivelul întregii țări — la o

sumă de circa 550 milioane lei. O parte din această indemnizație va fi afectată și uzinei noastre, secției și brigăzii în care muncesc.

Vreau să subliniez, în special, criteriile judecătorești și echitabile care stau la baza acestei Hotărâri. Este vorba de stabilirea duratei concediului în raport cu vechimea în muncă. Astfel, în mod firesc, acei care au muncit o perioadă mai îndelungată, aducînd în felul acesta un aport mai bogat la sporirea avutei naționale, vor primi mai multe zile de concediu.

Aceste îmbunătățiri se vor răsfrînge în viața fiecărui om al muncii. Cei mai mulți dintre membrii brigăzii în care muncesc sînt oameni mai în vîrstă, care au contribuit mulți ani la dezvoltarea uzinei. Zilele noastre

de concediu și de odihnă vor sporii, cum spunem, proporțional cu acest aport în muncă. Bunoară, datorită faptului că am 32 de ani în timpul muncii, voi primi un concediu de 24 de zile lucrătoare, deci cu 7 zile mai mult decît pînă acum.

Această săptămînă în plus o voi petrece la odihnă, împreună cu soția și cei patru copii.

Desigur că la rîndul nostru trebuie să răspundem acestor măsuri sociale ale statului și guvernului, prin creșterea randamentului muncii noastre, prin îndeplinirea, în mod îndeaproșabil, a unui nivel tehnic și calitativ al muncii noastre de producție.

Georgehe ION
șef de brigadă
în sectorul mecanic-șef al Uzinei „Vulcan”

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A VIZITAT EXPOZIȚIA DE CARTE ȘCOLARĂ ȘI UNIVERSITARĂ

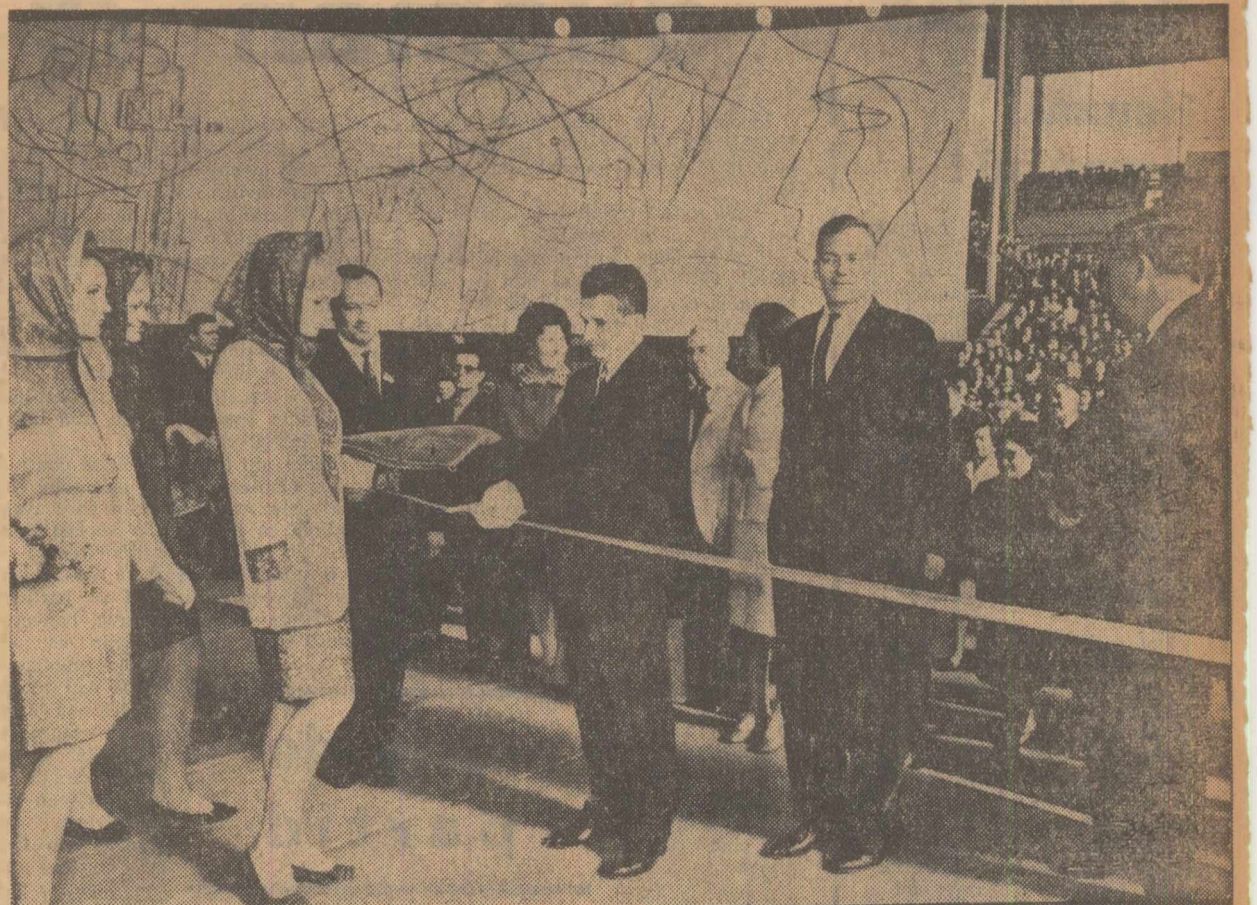
Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, împreună cu tovarășii Emil Bodnaruș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., au vizitat expoziția de manuale școlare și universitare organizată de Ministerul Învățămîntului. Conducătorii de partid au fost întâmpinați de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Miron Constantinescu și Costin Nădejde, adjuncți ai ministrului învățămîntului, Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Ion Teoreanu, șeful Secției învățămînt a C.C. al P.C.R.

Prezintănd expoziția, ministrul învățămîntului a arătat că numai pentru acest an școlar au fost editate aproape 700 manuale destinate învățămîntului de cultură generală, profesional, tehnic și liceelor de specialitate, cu un tiraj global de peste 28.000.000 exemplare. În perioada 1960—1967 a fost tipărite și litografiate peste 2.800 manuale, cursuri și alte lucrări destinate studenților din universități și institute.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a apreciat activitatea depusă pentru

editarea acestor manuale și cursuri, subliniind totodată necesitatea de a se face noi progrese în îmbunătățirea conținutului și formei grafice a cărților destinate școlilor și universităților.

În continuare, conducătorii de partid au vizitat o expoziție cu lucrări ale elevilor care activează în diferite cercuri din cadrul Palatului pionierilor, caselor de pionieri și școlilor de pe întreg cuprinsul patriei. Un grup de pionieri au oferit conducătorilor de partid obiecte executate de ei în cadrul cercurilor.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu taie panglica inaugurală a expoziției

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a primit pe Alteța Sa prințul Gholam Reza Pahlavi

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit sîmbătă, la Palatul Consiliului de Stat, pe Alteța Sa prințul Gholam Reza Pahlavi, care împreună cu soția, prințesa Manighe, fac o vizită de prietenie în țara noastră.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a parti-

cipat Grigore Geamanu, secretarul Consiliului de Stat.

A fost prezent, de asemenea, S. H. V. Sanandaji, ambasadorul Iranului la București.

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și soția au oferit un dîneț în onoarea prințului Gholam Reza Pahlavi și a prințesei Manighe. (Agerpres)

MERSUL LUCRĂRILOR AGRICOLE

Majoritatea unităților agricole socialiste au terminat semănatul grîului de toamnă. Folosind din plin timpul prietenesc din toamnă aceasta și un număr sporit de mijloace tehnice, țărani cooperatori, lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare și din întreprinderile agricole de stat au efectuat în sămînțările la un nivel agro-tehnic superior anilor precedenți. S-a asigurat o densitate corespunzătoare umidității și fertilității solului, ca și cerințelor fiecărui soi. Astfel, pe cea mai mare parte din suprafața prevăzută pentru grâu — 92 la sută, cit s-a realizat pînă la 20 octombrie — arăturile și însămînțările au fost făcute în limitele pe-

rioadei optime ale fierării zone naturale.

Pe suprafețele care au mai rămas de cultivat cu grâu se lucrează acum intens pentru ca și pe aceste terenuri să se asigure condiții în vederea intrării normale a culturilor în iarnă. Datele recente ale Consiliului Superior al Agriculturii arată că grîul răsare normal și vegetează bine în toate regiunile țării. Întreaga agricultură socialistă pot să concentreze acum un număr sporit de mijloace pentru terminarea în cel mai scurt timp a recoltării de toamnă, transportării și depozitării produselor, precum și pentru intensificarea arăturilor pe terenurile destinate însămînțării de primăvară. (Agerpres)

Sîmbătă dimineață, în Pavilionul central de expoziții din Piața Științei din Capitală s-a deschis Expoziția industrial-comercială a U.R.S.S.

La festivitatea de inaugurare au participat tovarășii Nicolae Ceaușescu cu soția, Ion Georgehe Maurer cu soția, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaruș, Alexandru Drăghici cu soția, Paul Niculescu-Mizil cu soția, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Georgehe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Viicu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Dumitru Coliș, Florian Dănilache, Janos Fazekas, Gere Mihai, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Vasile Pătilineț, Virgil Trofin, Constanța Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Georgehe Gaston Marin și Roman Moldovan, vicepreședinti ai Consiliului de Miniștri, precum și Georgehe Gionă, ministrul comerțului exterior, Georgehe Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații române și corespondenți ai presei străine. Erau de față șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alti membri ai corpului diplomatic.

La sosire, conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați de membrii delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice, condusă de V. A. Kirilin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., sosită în țara noastră cu acest prilej, de A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și de conducătorii expoziției.

Au fost intonate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și Republicii Socialiste România.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tovarășul V. A. Kirilin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Adresîndu-se conducătorilor de partid și de stat ai țării noastre, vorbitorul a spus: Am deosebită plăcere de a vă saluta în numele guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, cu ocazia deschiderii în țara dumneavoastră a Expoziției industriale comerciale sovietice.

Noi, a spus vorbitorul, acordăm o mare însemnătate acestei expoziții, înaintea de toate pentru faptul că ea constituie o mărturie și un factor al colaborării multilaterale crescînde dintre Uniunea Sovietică și Republica Socialistă România.

Importanța deosebită a expoziției este determinată de faptul că ea se deschide în ajunul semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — revoluție care a deschis epoca înnoirii revoluționare a lumii, a transpunerii practice în viață a ideilor comunismului științific. Oamenii muncii din țările socialiste, întreaga omenire progresistă se pregătesc să marcheze în mod solemn, împreună cu noi, această mîreață sărbătoare.

Pe noi nu poate să nu ne bucurăm faptul că oamenii muncii din Republica Socialistă România se pregătesc, de asemenea, să întîmpine semicentenarul Marelui Octombrie ca pe un important eveniment istoric.

(Continuare în pag. a V-a)

Literatura și spiritul universitar

Actuala dezbatere despre învățămîntul superior a atras în cîteva rînduri atenția și asupra domeniului special al literaturii. Ce se reține înainte de orice e chiar ideea de bază a studiului publicat de Ministerul Învățămîntului și necesitatea de a mări volumul cunoștințelor, de a aduce cercetarea la zi, de a impune, în fine, în cursurile predate studenților, un punct de vedere original, creator, în măsura să stimuleze și să formeze la tinerii intelectuali gustul pentru soluții noi, curajul de a deschide noi pîrți în disciplina pe care au îmbrățișat-o. Toate aceste lucruri mari și frumoase nu au însă nici un înțeles în absența celui care impune, cu adevărat, un unghi de vedere creator, în lipsa, adică, a Profesorului.

Cum se spune și în Studiul citat, profesorul universitar trebuie să fie în disciplina lui un savant, un om, ori-cum, mai mult decît în format și cu „metodă” pedagogică: un creator, un intelectual cu atitudine precisă, cu lucrări decise în materie. Studentul trebuie să aibă de la prima oră de curs sentimentul că în fața lui stă un spirit în măsură să răspundă la toate întrebările sale. De este mai tîrziu și lista sa de lucrări cuprin-

de mai puține titluri, profesorul trebuie să dovedească, între altele, că are spirit de sinteză și puterea de a sonda în straturile adînci ale operii. Chiar din aceste observații generale se poate întelege că profesorul de literatură e omul unei vocații reale, epoca pe care a studiat-o: acestea nu sînt însă suficiente. El trebuie să fie, totodată, și istoric literar, adică, în sens mai general, critic, în stare, altfel spus, să împingă analiza operii mai departe, să determine noi filiații, să afle echivalente estetice necunoscute pînă atunci. Interpretările fundamentale (în cazul nostru, cele date de E. Lovinescu, G. Călinescu, Tudor Vianu — dacă ne referim la epoca mai nouă) pot constitui puncte de referință, școlii posibile, alături de care însă, în semn de adîncă stimă, trebuie să te detașezi pentru a putea aduce pe cit posibil interpretări noi din perspectiva spirituală a epocii pe care o parcurgem. Orice poate justifica estetice opere ale lui Eminescu e literar, profesor de literatură înăuntru, iar profesorul un spirit critic, un om, a-

Eugen SIMION

(Continuare în pag. a IV-a)

Amplitudinea memoriei

opinii

Dacă sînt încă puțini străinii care ne cunosc bine trecutul, trebuie să spunem că și mulți dintre noi îl știm neîndestulător. Pentru a-și face pe alții să te prețuiești, trebuie să fii tu însuși conștient de valoarea pe care o reprezintă. A reveni regiunii noastre nu numai mîșinarea de a înălța prezentul pe culmi de prelungimînt variabile, dar și de a redescoperi nestematele trecutului, de a le șterge cu grijă și înfășișa lumii umile. Umile, căci propunem o societății vechi, ignoranță și nesimțitoare, resemnată cu ideea „ruralismului” și a „sărăciei” noastre spirituale, deschide brațele, dezolată, în fața curiozității străinilor și se

scuza că nu are nimic de arătat. S-au pus în evidență și s-au identificat valoric, în climatul de înaltă responsabilitate moral-politică creat de partidul comunist față de patrimoniul cultural al poporului român, elemente care aruncă o lumină cu totul nouă, aproape revelatorie, asupra evoluției spirituale petrecute pe teritoriul patriei noastre. Cîte din acestea au devenit de notorietate publică în noi, și, mai ales, cît din toate acestea am făcut cunoscute străinătății?

Școala arheologică românească, descifrînd tot mai adînc stratificările istorice ale solului, a pus în evidență noi probe peremptorii ale îndelungatei vieții și strămoșilor noștri în acest spațiu natural. Istoricii, filologii, etnograful, folcloriștii dispun de o mare bogăție de date noi asupra

caracteristicilor organizării sociale și de stat încheiate aici în diferite etape ale istoriei, despre procesul formării limbii și particularităților psihice ale poporului român. Nu este necesar ca sinteza acestor cunoștințe să fie mai larg pusă în circulație publică? Să îmbogățesc cunoștințele noastre despre sine însuși?

Egipteni există în istoria civilizației prin monumentele de acum patru și cinci milenii, grecii prin cultura antică, italienii prin cultura sclavagismului și prin operele Renasterii. Prezentul, oricît ar fi de strălucitor, nu se poate lipsi de marile vestigii ale trecutului. Societatea greacă modernă îi invită în primul rînd pe vizitatorii să vadă ruinele regatului micenian, arhitectura Delphului, impresiionanta soliditudine a templului

Sunion. Locuitorii de azi ai Mesopotamiei cheamă turizștii cu rînela Ctesiphonului și cu vestigiile grădinilor suspendate ale Semiramidei. Noi avem splendoarea culturii plastice a Cucutenilor — una din cele mai rafinate acte de civilizație ale omului de acum 5 mii de ani — pe care nu o cunosc nici nouzeci la sută din locuitorii țării. Să ne mai mire că străinii care au auzi de tezaurul de la Iasi și Pietra Neagră pot fi numărați pe degețe? Noi avem comorile renascentiste din minăstrile Moldovei și Olteniei. Cîte albume, cîte reproduceri am făcut după operele de arhitectură, de sculptură și pictură — unice în lume — ale secolelor noastre de mijloc? Splendidul album editat de UNESCO în cîteva mii de exemplare a făcut să ajungă în miile de mîni mînușii de

diplomați și specialiști 32 de planșe ale picturii murală moldovenești. Dar celelalte sute de imagini de pe pereții acoperiți de sus și pînă jos, și pe o parte și pe cealaltă, ai Suceviței, Voronețului și Moldovei? Dar pictura Horezului? Dar Agapia care e depozitată în muzeul grigorescian? Dar silueta semetă a Dragoșinei îmbrăcată în haina ei sobră de monah, impondibilă cu o tură de patriarh? Aceste minăstrile adăpostesc osemintele marilor domnitori, neînfricți străjeri ai acestui pămînt, cîitorii de lacășuri de artă, dar părăsite între zidurile lor măruntașe ale tîmberilor meșterilor români — din nefericire încă anonimi și încă considerați simpli „meșteri” — care au plămînit în aceste firi și necunoscute paradisiuri ale naturii românești, capodopere ale artei mondiale de o valoare incomensurabilă. Cunoscîndu-le, înflegîndu-le frumusețea, putem pași cu fruntea sus în fața lumii. Căci n-am trăit degeaba pe acest pămînt, n-am ocupat degeaba acest mînos, dar binecuvîntat, loc sub soare. Avem în spate milenii

Dumitru POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

În Editura politică a apărut:
NICOLAE CEAUȘESCU
Victoriile hotărîtoare ale socialismului — triumf al marxism-leninismului
0,50 lei

Prima parte a articolului a apărut în „Știința” nr. 7499 din 21 octombrie 1967.

FAPTUL DIVERS

Scuzați deranșul!

Ieri, după orele de program, 4.000 de oameni de la uzina "Tractorul" Brașov au fost invitați la casierie. Li s-au acordat prime excepționale pentru îndeplinirea sarcinilor de export. Co-interestarea materială în producție. S-au acordat prime între cinci sute și opt mii de lei, după contribuția fiecăruia. Adevăratul proverb al "toamna se numără bobocii!"

Doi copii dispăruți

Doi copii: Vlad Constantin, de 11 ani, și Savu Constantin, de 11 ani, din comuna Gorgota, raionul Ploiești. Părinții lor au cerut la redacție profund mîhnit. Cei doi băieți au dispărut de mult timp de acasă. Erau pe cîmp cu cîtele, într-un grup de copii. Ei s-au dus într-o țară din apropiere aducîndu-și de floarea-soarelui. De atunci nu i-a mai văzut nimeni. Desigur, dispariția lor a fost sesizată imediat. Organele de miliție au făcut în tot acest timp cercetări amănunțite. Dar toate încercările miliției și ale sate-nilor de a-l regăsi au rămas fără rezultat. I-ați văzut undeva?

Către confrăți

Stimați confrăți ziaristi. Administrația de Stat Loto-Proposport ne-a aruncat mînași și a inițiat un concurs pentru cel mai bun material publicat privind activitatea Loto-Proposport. Pot participa tot breșlașii din presă, radio, televiziune și studiourile regionale. Premiu — o călătorie de două persoane peste hotare: R. S. Cehoșolac și R. D. German, cu Revelionul la Berlin. Ar participa și mai jos iscăliți doar, cum sîntem întotdeauna doi, nu vrem să ne lășăm a-astă... perechea tocmă de Revelion.

Via Adjud

Dumnealui se ocupă cu statistica. Este inspector șef la Inspectoratul statistic raional Adjud. Pe nume, C. Majoru. Om serios. Are, la București, o nevastă de care a divorțat; la Bacău o nevastă de care n-a divorțat; la Adjud, o femeie gravidă în luna a șasea. Încolcu, cum spuneam, om serios. Nu mai că drumurile îi cîntă o mîncă! Face săracul naveta București-Bacău, via Adjud. Pleacă cum ar fi ieri, la procesul de la București (pentru că C. Majoru are un M. minor cu prima soție) a trebuit să fie, a doua zi, la Bacău, la procesul cu soția legitimă. Pînă se vor lămurii lucrurile, se naște sigur și... procesul de la Adjud. Să-l vedem acum pe statistician cum se va descurca el cu cele trei... cifre, în jurul cărora se tot întovîrșește.

La protap

Chestiunea e absolut sigură: au început pregătirile pentru popularea cu păstrăvi a lacurilor alpine situate la altitudini mari (2.000 m). Puietul, recoltat din păstrăvii Dejani, Valea Pinului și Gura Zlată, va fi transportat cu elicoptere la lacurile alpine Căltun, Capra, Ulea și Iezer (masivul Făgăraș) și la alte lacuri din masivul Retezat. Și astfel, pește — banatul pește despre care se spune că doar trăiește și bate din coadă — rămîne înșiși la înălțime!

Drăcescă

Al. Cojocaru din Bicăz avea o uască. Fînd accidentat și sacrificat, urma să primească despăgubirea de asigurare. Un necunoscut s-a prezentat la el, spunîndu-i: „De-mi dat 400 lei, ADAS-ul te va despăgubi cu 1.600 lei”. Cine sîntei? a întrebat gazda. „Gheorghe Dracu” — s-a recomandat, în sîrșit, musafirlui. Și cum gospodăria n-a făcut în viața lui un legămînt cu Sarsală, a refuzat și acum. Numai că Dracu și-a vîrît coada: omul a primit o adresă: „n-aveți dreptul la despăgubire”. Gospodăria a reclamat cazul și Direcția regională ADAS a făcut cercetări descoperînd că Gheorghe Dracu era unul dintre funcționarii ADAS. Constantin Marconi. Și acum Dracu a dat, cum se spune, peste tat-său!

Rubrică redactată de: Ștefan ZIDARITA Ștefan DINICĂ cu sprijinul corespondenților „Științei”

„Cu ce drept sînt etichetat dușman?”

Încercăm să reconstituim cîteva frînturi dintr-o discuție purtată recent la Comitetul raional de partid Crîș.

— Vă rog să restabiliți adevărul. Mi s-a făcut o nedreptate... Ioan Miclăuș, fost picher la stația C.F.R. Chișineu-Criș, ar mai fi vrut să spună ceva, dar Teofil Hudac, secretar al comitetului raional de partid, i-o retează scurt:

— Am mai discutat. N-am ce-ți mai spune. Vezi-ți de treabă. Lasă-mă-n pace!

Tovarășe secretar! Aici s-au încurcat lucrurile, încă să se descurce. Dacă nici de data aceasta nu veți face lumină în cazul meu, nu mai am altă cale decît aceea de a scrie sus — și îi arată un plic pe care se poate citi: „Către C.C. al P.C.R. București”. Secretarul raionalului îl fulgeră cu privirea și îi aruncă apoi ursuz, nepăsător:

— Scier unde vrei. Chiar și lui Dumnezeu. Vezi că acolo — și arată spre curtea raionalului — e un tovarăș din București. Poftim, ai la cine să te plîngi.

„Așa a făcut întîmplarea ca să-l cunosc pe Ioan Miclăuș. Mi-a întins scrisoarea rugîndu-mă să o duc, dacă scotoace că are dreptate, cît mai degrabă la București. „Nu mai pot să îndur” — a adăugat el.

Pe scurt, care este nedreptatea ce i s-a făcut? E greu de închipuit că ar mai putea fi înțeles un caz asemănător — îmi spuneam, ascultîndu-l. — Cineva, mult disciplinar în urmă cu ani din Chișineu-Criș, dorește să se reintocăre la vechiul post, pe care-l scotoace „al lui”. Dar locul, firește, nu-l aștepta. Era ocupat de Ioan Miclăuș, pînă de curînd picher la stația C.F.R. Crîș. Spre a-l îndepărta, cel interesat apelează la vechi cunoscuți și cu sprijinul lor începe să se teasă urzeli. Și într-o zi, picherul Miclăuș se pomenește transferat la zeci și zeci de kilometri de lingă casa, familie, unită, alegăr la șefii lui de la Direcția regională C.F.R. Timișoara. Cere explicații.

— Profesional, n-avem ce să-ți repropun — i se răspunde. Dimpotrivă, sîntem mulțumit. Altfel, te-am fi mutat disciplinar. Tovarășii de la raionul de partid ne-au cerut însă să te mutăm de acolo, întrucît au primit reclamații despre purtarea dumitale.”

După aceste „explicații”, a devenit Miclăuș un abot al audientelor la comitetul raional de partid. Dacă aici s-au încurcat lucrurile, aici să se descurce — își spune el. Totul însă fără nici un rezultat.

Mă gîndeam: poate omul exagerază. Dar, oricum, rezolvare problemei e de competența organelor locale. De ce este pus în situația ca, după atîtea insistențe, să se adreseze conducătorul partidului, să trimite scrisori la București, cînd totul poate fi lămurit pe loc? I-am măturis deshic aceste gînduri secretarului comitetului raional de partid.

— Sînt cine e acest om? Un dușman al partidului! (Textual!!! — n.a.). Avem pentru aceasta și probe. Negru pe alb.

Eran afirmații de o gravitate deosebită. Oare pe ce s-or fi bazînd ele? Ne-a pus în față un dosar. Din el a extras o hîrtie și ne-a arătat-o. A cîntăcut din mîna în mîna cea de față. Nu a fost deloc greu să înțelegem că la mijloc e un lucru acinșit: Miclăuș devenit în timp un uneltiri. Pe hîrtia care-i fusese adresată acestuia se putea citi: „Introducîm mine am o se-dintă împotriva raionului de partid, vă rog să desemnați un înlocuitor sau

să facă serviciu în locul meu soția”. Cînd a primit biletul, Miclăuș și-a amintit că același om i-a mai cerut și altă dată învori sub pretextul chemării la ședințe, nimerind însă tocmă în celălalt capăt de țară, la Braila, unde avea interese personale. Tocmai de aceea a scris pe scrisoare: „După cite am primit dispoziții și am citit în ziar, ședințele trebuie să se țină în afara programului de muncă. Chiar conducerea partidului a dat aceste indicații. De această dată însă, puteți lipsi, urmînd ca soția, care are tură liberă, să vă înlocuiască.”

Asadar, un procedeu cît se poate de corect. Conformîndu-se recomenților hîrtirii, le-a reamintit celor care aveau tendința să le uite; în același timp, dat fiind că exista posibilitatea ca cei ce îi adresează biletul să fie înlocuit și-a dat consimțimîntul să participe la ședința la care fusese convocat. Totodată, a atras atenția ca asemenea practici să nu se mai repete. Iar această atitudine intrinsecă dreptății, a fost răstălmăcită de cei ce urmăreau să-l îndepărteze pe Miclăuș din Crîș, spre a-l face loc „omului lor”, drept... un act de persecuție împotriva acestuia și un amestec în treburile organizației de partid. Așa s-a ajuns ca un om cinșit, principial, care aplică cu spirit de răspundere indicațiile de partid și de stat privind obligativitatea folosirii înlocuitorului la locul de lucru, să fie calificat „dușman al partidului”. Și cînd fîl căută dreptatea, să fie trimis să o găsească la... Dumnezeu.

În cunoștem pe activiștii de partid ca oameni plîni de soliditate și receptivitate față de sesizările cetățenilor, manifestînd cea mai mare grijă în cercetarea acestora, neprecupețîndu-și forțele spre a face lumină și a apăra drepturile oamenilor. Iată însă un secretar raional care, peșemne, s-a dezobisnuit să asculte cu răbdare, să judece cu luciditate, drept. „Am avut încredere cînd am venit la dv. Dar m-am înșelat. Cu ce drept sînt etichetat dușman?” — i-a spus Miclăuș cu amarăcin. Într-adevăr, cum poate fi acesta etichetat „dușman” pentru că împune respectarea unor indicații de partid la locul de muncă pe care îl conduce?

Asemenea afirmații grave dovedesc un mod primitiv de a judeca și califica lucrurile. Nu e permis nimănui să facă afirmații necontrolate, să înșească, să folosească cu aprecierile, dar unui activist de partid! Afirmațiile lui angajează încrederea oamenilor în forul pe care îl reprezintă. Este probabilă urșitura cu care un om cu muncă de răspundere face afirmații fără justifi-care, dar și mai grav este crampa-re pe poziții evident greșite. Lipsa forței morale de a recunoaște eroarea comisă — pentru ca nu cumva să-și „sălbățească prestigiul” — agravează — cum se vede din cazul nostru — prejudiciul adus unui om.

— S-ar putea să scriem despre aceasta — i-am spus tovarășului Hudac. Am fost măsurat cu o privire severă, care voia, totodată, să exprime siguranță, înște, nepăsare: „Societate vrei. Noi vom răspunde!”

Am scris. Dar de această dată, așteptăm răspuns nu de la tovarășul Hudac, ci din partea Comitetului raional de partid Crîșana, care, cu siguranță, va elucida cazul în spiritul obiectivității partinice și va lua măsuri ca asemenea practici, ori de singulare ar fi, să nu se mai repete.

Constantin MORARU Ion PITICU

Peisaj conștanțean

Foto: Agerpres

Tragere specială la Loto

La 27 octombrie, Administrația de stat Loto-Proposport organizează o nouă tragere specială la Loto la care se atribuie 20 autoturisme: 2 Renault 10 Major, 4 Skoda 1000 M.B., 2 Fiat 850, 2 Renault Gordini și 10 Trabant 601. Se vor efectua 4 extrageri cu 28 numere.

De la începutul anului Administrația de stat Loto-Proposport a atribuit cîștigătorilor peste 600 de autoturisme.

UN CAZAN POATE ÎNLOCUI MIE DE FURCULIȚE?

Gradul de utilitate al articolelor de uz casnic nu se măsoară cu metrul cub sau cu kilogramul. Obiectele de dimensiuni mari dintr-o gospodărie sînt puține la număr. În schimb, cele mărunte se numără cu sutele, fiecare cu destinația sa precisă și, uneori, de nelocuit. Despre valoarea și necesitatea articolelor mărunte s-a mai scris. Desigur, unele este vorba, de cele mai multe ori, de articole a căror lipsă te surprinde. Familiile întregi de accesorii pentru încălziminte și marochinării nu se mai fabrică; dacă se strică broasca unui german sau îți pierzi catarama de la un pantof, obiectele respective nu vor mai putea fi folosite doar pentru că aceste însemnate articole lipsesc. În cazurile citate, întreprinderea „11 Iunie”-Galati pretinde că ar avea capacitatea de a le produce, dar cantitățile de materii prime repartizate sînt minime. Există însă articole pentru producția cărora materie primă se găsește berechet. Totuși, ele nu se produc. Am enumerat între ele vasele de lemn sau piatra pone, aceasta din urmă fiind o rocă vulcanică care se găsește în stare naturală și a cărei scoatere din cariere ar trebui organizată.

Marele producător de articole mărunte este, cum e și firesc, industria locală. El îi adresează comenzi celor mai multe cerute de acest fel. În cazul sute asemănătoare, se motivează că producția lor este nerentabilă. Fără îndoială, nu se poate pretinde că să se producă în cantități mari, dar sînt, într-adevăr, articolele mărunte, în mod fatal nerentabile? Este acesta unicul motiv al lipsei lor din magazine? Am încercat să depănim firul pînă la capăt.

Am analizat, mai înfil, componențele prețului acestor articole, pentru a descoperi care dintre ele este piatra ce trage atît de greu la cîntar. La Comitetul pentru prețuri, de pe lingă Consiliul de Miniștri, împreună cu specialiștii în fixarea prețurilor la articolele mărunte, am făcut cîteva „disecții”. Am constatat astfel că piuita, pe care întreprinderea de industrie locală „Metalurgica” din București a produs-o mai multă ani din deseuri de aluminiu, a devenit foarte nerentabilă. Cauza? Materia primă pentru piuită nu mai erau deseuri, ci lingouri de aluminiu. Pe acestea căi au devenit nerentabile și majoritatea tehnologiei de tinichigerie. I.O.L.I., „Tehnolemn”-Ploiești produce mesele din nulele de răchită cu un deficit de 38 la sută. La o analiză mai atentă, s-a constatat că ceea ce încerca prețul era chereșteuă folosită. Întreprinderea tăia scînduri lungi în bucățele, în loc să cumpere, cu jumă-

tate de preț, altele mai scurte și mai aproape de dimensiunile mesei. După ce s-a făcut schimbarea necesară, produsul a devenit rentabil și n-a mai lipsit de pe piață. Multe dintre întreprinderile de industrie locală — ne spune tovarășul Martin Rusu de la Comitetul pentru prețuri — au abandonat ideea valorificării deșeurilor din industria republicană. Această concepție încurcă mult lucrurile: aprovizionarea se face mai greu, iar valoarea produsului respectiv crește, deși el nu a suferit nici o îmbunătățire.”

La direcția de resort din CSICOLAS aflăm însă că în urma perfecționării continue a procesului de producție și a utilizării mai raționale a materiilor prime, în întreprinderile industriale republicane deseuriile sînt într-o pronunțată descreștere, în unele sectoare dispărînd cu desăvîrsire. Este un fapt îmbucurător. Ar trebui găsite însă alte căi și alte resurse pentru ca producția de articole mărunte să se realizeze în continuare, materia primă necesară. Experiența altor țări arată că o serie de materiale puțin costisitoare ca masele plastice, sticla, deseuriile de mărunt, și lemn, împletiturile de paie și șofor, piuita sînt folosite pentru o imensă varietate de obiecte, pe cît de simple pe atît de necesare. Toate acestea reprezintă, fără îndoială, resurse de care dispun și regiunile noastre și care ar trebui descoperite și valorificate necîntăzînd, încît producția articolelor mărunte, atît de cerute de populație, să nu fie pusă sub semnul întrebării. Sî, în orice caz, problema prețului poate fi soluționată de asemenea manieră încît să se acopere și nevoile pieței, și interesele producătorilor.

Se semnalază, în continuare, un fenomen asupra cărui s-a mai atras atenția: micile întreprinderi ale industriei locale sînt tentate de produsele mari, cu o tehnicitate ridicată, pentru a căror fabricație nici măcar nu sînt înzestrate și care, bineînțeles, pun probleme de aprovizionare cu mult mai serioase și complicate decît produsele mărunte. Pare bizar că în timp ce comerțul nu găsește furnizori pentru o serie întînzată de articole de uz casnic, unele întreprinderi de industrie locală — cum este „Metalurgica”, de exemplu — produc unele utilaje pentru industrie. Și dacă unități cu mijloace modeste, cum sînt întreprinderile mixte de industrie locală Bala Mare și cooperativa mestegurească „Precizia”-Arad, s-au obligat să producă remorci, camping pentru autoturisme, nu rămîne oare ca producția ustensilelor casnice să fie încercîntată Uzinelor „23 August”?

Fuga după articole mari se explică în mare parte, prin aceea că asigurarea lemnului și comod înlocuirea planului. În afara cauzelor subiective ale acestei substituiri, există însă și unele cauze obiective. După cum ne informa tovarășul Ing. Aurel Radu, director adjunct în direcția

de resort din Comitetul de stat pentru îndrumarea și controlul organelor locale ale administrației de stat, industria locală deși pînă înzestrarea și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan. Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan. Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan.

Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan. Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan.

Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan. Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan.

Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan. Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan.

Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan. Preocupată de îndeplinirea strictă a acestor indicatori, conducătorii întreprinderilor de industrie locală sînt înzestrați și destinația producției se deosebește de cea republicană, are aproape aceiași indicatori de plan.

La vechiul „HAN AL ANCUȚEI”

BACĂU (corespondențial „Științei”). — O veste pentru iubitorii de drumetie: la răsucirea șoselei Roman—Fălticeni cu drumul spre Tuplăți, s-a inaugurat ieri vechiul „Han al Ancuței”. Reconstituit pe baza proiectului întocmit de către Direcția monumentelor istorice, clădirea faimosului han a fost ridicată pe vechea fundație de piatră, respectîndu-se stilul arhitectonic inițial. Păstrînd nota originală, constructorii au adăugat hanului și elemente moderne de confort.

Ușile masive de stejar, încăperile cu aspect rustic, mobilierul adecvat al celor 12 camere care vor găzdui oaspeții creează un cadru îmbietor. Pivnița, cu pereții și bolta de piatră, este refolosită pentru păstrarea și învechirea vinului. Ca odinoară, la „Hanul Ancuței” se vor servi mîncăruri tradiționale din bogata bucătărie românească și vinuri alese.

Rodica ȘERBAN

Amplitudinea memoriei

privind îndealung natura, ei au văzut că pierrea a tot ce e viu este un proces ineluctabil. Singurul gest de emoție pe care și-l permit, și care trădează aceeași adîncă omenie, este de a-și cere iertare, înaintea dispariției, de la cei pe care, cu voie sau fără voie, poate i-au nedreptățit. Umanitatea poporului român izvorîște dintr-o adîncă înțelegere a sufletului omenesc. Românului îi e odiosă rigiditatea și mărginirea. El are o inimă largă, încăpătoare. Este în firea lui o mare și generoasă capacitate de a ierta și de a uita răul celor pe care se căiește și se îndreaptă. Nu aruncă pripi a-nalame asupra nimănui, căci știe ce înseamnă napasta și are o statornică încredere în neapăratele resurse de regenerare ale omului. Natura

și a măsurii. Principala dovadă a inteligenței și maturității o vede în cumințenie, în primatul rațiunii în viață, în domnia minții asupra instinctului. Poporul român este un străvechi și credincios adept al frumosului. Făuritor de doine, de pasteluți, de balade, de romante, este un delicat suflet elegiac, cultivînd cu prioritate sentimentul duos. Ascunde însă în adîncuri un zăbucim intens, atît de elocvent exprimat în noțiunea de dor. Dor pentru pămîntul natal, dor pentru plaurile copilăriei, pentru iubita rămasă acasă, pentru pămîntii de care i-a despărțit viața, pentru prietenii buni, pentru frații de cruce. Dorul este expresia preaplinului său sufletesc, a complexităților sale resurse de dragoste și devotament,

tendrețe pentru femei și o nesfîrșită gingășie pentru prunci. Nu e nevoie de nici o pleo-dorie pentru a convinge despre caracterul dir și perseverent al poporului român, atît de elocvent probat în istorie. Ingenios și harnic, el este în stare să ducă la bun sfîrșit, o dată începută, opera ce mai grea lucrul acesta este ilustrat cu prisosință de tractoria spectaculoasă înscrisă în aceste două decenii pe orbita socialismului. Și-a dovedit atît de alina receptivitate față de valorile altor popoare, față de curentele avansate ale lumii, cît și spiritul inovator. Și în economie, și în știință, și în tehnică, și în artă. Refractor dogmei, metodelor transpuse și aplicate mecanic, el își dovedește caracterul rațional în modul creator în

care știe să aplice — sub conducerea partidului comunist — concepția generală despre socialism în practica transformării revoluționare a României, la particularitățile istorice și sociale ale țării noastre. Gîndind cu propriul său cap, înzestrat cu un ascuțit spirit de observație și un puternic bun simț naiv, amănat de a străvechi și nealterabile pasune pentru neastîrnere, conștient de forțele și resur-

se, poporul român croiește după măsura celor mai înalțate idei ale veacului, aflîndu-se în primele rînduri ale lumii noi. Principala tribună de afirmare a valorilor istoriei noastre, de cultivare a patriotizmului noilor generații, este cîntecul. În școlile reînnoite umbrela marilor lii ai neamului care s-au jertit pentru patrie, este cîntecul sacrificiului strămoșilor care au îmbibat gîla de singele lor, pregătindu-vremurile mari de azi. Din păcate, un timp, unii descăli au uitat de această datorie, au încetat de a mai face din lecția de istorie o chestiune de inimă și de conștiință. Din această cauză unii tinerei vîdese ignoranți sau, cel mult, o cunoaștere elementară, fac

bezna viitorului. Școala este veriga ce ne leagă în lanțul neîntrerupt al progresului uman și dacă își uită această misiune ea ne abandonează pentru un timp în cavitatea vidului istoric. Sentimentul istoriei ne unește — ce și realitatea prezentului — pe toți cei care trăim pe acest pămînt, ne face și mai clar sensul jertelii comun. La capătul unei istorii milenare, socialismul este epoca celui mai vii redemptor — a virtuților naționale. Nu aparține concepției noastre pasiviste, adularea sentimentelor a trecutului. Numai nepuțințioși, neajutorajii lăcrămiează privind înapoi, jalează „vremurile de aur” de demult, se pun sub protecția strămoșilor mari. În simplismul și naivitatea lor își închipuie că pe a-tunci lăptele eroice cădeau ca poamele coapte din cer, că viața era senină ca în Eden și că mîreția le-o puneau în jurul pămîntului pe umerii nașterii, ca pe o mîncare. Ei nu văd prăpăstia care au trebuit trecute, noroiul care a trebuit străbătut, sfîncile ce au trebuit escaladate, suferințele, singele, sacrificiile. Noi împletim cultul trecutului glorios cu simțul acut al prezentului. Noi invocăm trecutul pentru a ne înscrie în efortul zilei de azi. Preaamărim pe marii înaintași, aspirînd la mai mult, mîncînd prezentul pentru a ne înscrie în efortul zilei de azi. Preaamărim pe marii înaintași, aspirînd la mai mult, mîncînd prezentul pentru a ne înscrie în efortul zilei de azi. Preaamărim pe marii înaintași, aspirînd la mai mult, mîncînd prezentul pentru a ne înscrie în efortul zilei de azi.

pagina economică

Galați

FURNALUL DE 1700 M C LA COTA FINALĂ

O dată cu coborîrea macaralei catarg de mare capacitate, acum cîteva zile, la Combinatul siderurgic din Galați, construcția furnalului de 1700 mc — cel mai mare din țară — a atins cota finală.

Întreaga construcție, începută în vara anului 1965, a durat numai doi ani și trei luni, adică mai puțin decît la alte furnale de o capacitate mai redusă, construite în țară, la Hunedoara și Călan. În acest răstimp s-au excavat pentru fundații circa 500 000 mc pământ, s-au turnat în condiții deosebite, după o tehnologie specială, aproape 70 000 mc beton, s-au montat mai mult de 7 000 tone construcții metalice etc. Proiectul primului furnal al combinatului siderurgic de la Galați a fost asigurat de către IPROMET, iar utilajele sînt produse în țară. Ritmul construcției a fost favorizat de mecanizarea lucrărilor grele pe șantier, de colaborarea fructuoasă dintre constructor, proiectant, beneficiar.

În prezent în interiorul furnalului se apropie de sfîrșit așezarea zidăriei refractare, se montează ultimele utilaje, instalații. Concomitent, se lucrează intens la fundația celui de-al doilea furnal de 1700 mc.

Radu APOSTOL
correspondentul „Scintei”

Utilaje moderne

TIMIȘOARA. — La Uzina constructoare de mașini din Reșița, unde se execută și utilaje hidrotehnice, au fost puse în funcțiune noi mașini-unelte care permit prelucrarea mecanică a unor piese de mare tonaj cu un diametru pînă la 8 m. Cu ajutorul acestor mașini și al altor agregate complexe au fost realizate pînă acum peste 3 200 tone utilaje hidrotehnice — blindaje, vane, ghidaje.

CUM ESTE FOLOSITĂ

FORȚA DE MUNCĂ

Folosirea eficientă a forței de muncă în cooperativele agricole, în scopul ocupării ei o perioadă cît mai îndelungată a anului, este o cerință de maximă importanță, de rezolvare a căreia depind creșterea veniturilor unităților cooperatiste și ale membrilor lor, participarea mai substanțială a acestor unități la efortul comun al întregului popor, pentru sporirea producției de bunuri materiale. Cu toate că acest lucru este evident, în unele cooperative agricole se face prea puțin pentru creșterea gradului de utilizare a forței de muncă. Ca urmare, din cele douăsprezece luni ale anului, o parte din cooperatori lucrează efectiv doar cîteva luni.

Pentru a explica această situație, unii invocă „specificul agriculturii”, „sezonalitatea producției acestor sectoare”. Desigur, acești factori au o mare influență asupra gradului și intensității folosirii forței de muncă în cooperative. Dar experiența multor cooperative arată că stă în puțință consiliilor de conducere și a adunărilor generale ale țăranilor cooperatori să atenueze efectele negative ale acestor factori. Una dintre aceste cooperative este și cea din Mircea-Vodă, raionul Făurei.

„Și la noi, ne povestea tov. Ion Constantinescu, președintele cooperativei, a fost o vreme cînd — fără voia lor, desigur — oamenii „se odhneau” multe luni. Cultura cerealelor, singurul sector de producție pe care-l aveam pe atunci, nu putea să absoarbă atîtea brațe. Cifrele nu lasă nici cea mai mică îndoială. În 1956, numărul mediu al zilelor-muncă realizate de un cooperator abia se ridica la 127. Lucrurile trebuiau neapărat puse la punct.”

Această hotărîre n-a rămas un simplu dezerdat. În interval de numai zece ani, în condițiile menținerii la același nivel a suprafețelor arabile a cooperativei și normării muncii cu mai multă „zgiră”, media zilelor-muncă făcute de un cooperator s-a dublat. Acum, în timp ce numărul cooperatorilor care execută între 100 și 150 de zile-muncă este de numai 59 (adică de 5,4 la sută din totalul oamenilor apti pentru lucru), iar cel al membrilor cooperatori care fac anual 150—200 de zile-muncă de 223, marea majoritate depășește cifra de 200 zile-muncă anual. Astfel, zile-muncă, 201 între 251—300, 153 între 301—350, 96 între 351—400, iar 72

peste 400. Și aceștia nu sînt atît cooperatori care ocupă funcții de conducere, gospodărești și administrative (numărul lor reprezintă abia 1,3 procente din totalul forței de muncă existente), cît mai ales oameni direct productivi. Cum s-a ajuns aici? Pe ce căi?

După cum ni se spunea, un prim factor care a determinat „încălzirea” mai rațională a forței de muncă a fost perfecționarea continuă a structurilor culturilor. De-a lungul anilor, ce-i drept, baza au rămas tot grîul și porumbul, plante tradiționale în această zonă. Acces-

nice: la orez se obțin 5 000 kg de boabe la hectar, la floarea-soarelui — 2 100 ș.a.m.d. Bineînțeles, în aceste condiții, atît culturile tradiționale, cît și cele introduse pe parcurs au avut mari venituri: prin valorificarea către stat a florei-soarelui se încasează 1 480 000 lei, a ricinului — circa 300 000 lei, a orezului — aproximativ 400 000 lei.

Orientarea judicioasă a planului de cultură a constituit, evident, un factor important care a determinat utilizarea mai completă a forței de muncă. Dar problema n-a fost astfel de ușor rezolvată. Prin-

Din experiența cooperativei agricole de producție din Mircea-Vodă, raionul Făurei

tor culturii li s-au alăturat însă, cu timpul, o serie de plante care întrunesc dubla calitate de solicită mult forță de muncă și de a „merge” bine în condițiile locale. Este vorba de floarea-soarelui, ricin, orez, sorg etc. Ceea ce trebuie reținut este că aceste măsuri au fost îmbinate strîns cu grîia de a lucra „ca la carte” pămîntului, fiindcă, așa după cum ni se relatează, „fără agrotehnică, determinarea judicioasă a structurilor culturilor nu face deloc bani”. Rezultatele sînt dintre cele mai bune. Și la culturile de bază (anul acesta s-au recoltat, în medie la hectar, 2 558 kg de grîu și peste 4 200 kg de porumb boabe), la plantele teh-

nicul mijloc care putea să soluționeze această chestiune era dezvoltarea multilaterală și intensivă a producției.

„Teoretic știam acest lucru — ne spunea tov. Constantinescu. Cunoșteam chiar și ce avem de făcut: să dezvoltăm asemenea sectoare care, pînă în valoare puterea de muncă a cooperatorilor și condițiile naturale și economice existente, să asigure sporirea producției globale și marfă, realizarea de venituri mari. Practic însă, aplicarea acestor principii s-a dovedit mai greoaie. Înainte de toate trebuiau înfrînte rutina, inerția, lipsa de experiență. Pe baza calculelor făcute, a rezultatelor obținute, pe cite un hectar-două, am demonstrat oamenilor că putem să cultivăm, cu bune rezultate, legume, să creștem, cu mari avantaje, nu numai oi, ci și în gospodăria personală, ci și vaci și porci. Încetul cu încetul, dezvoltarea acestor noi sectoare a luat amploare. Grădina de legume — în întregime irigată — ocupă astăzi 110 hectare. Efectivele de animale au ajuns la 400 de bovine, 1 800 de porcine, la care trebuie adăugați cei 980 de porci grași livrați pînă acum, 3 200 de ovine, 22 000 de păsări. Plantațiile de vii se întind pe 36 de hectare, iar cele de pomi pe 24 de hectare. Astăzi, nu există cooperatori care să se îndoiască de eficiența acestor sectoare.”

Nici nu-i de mirare. Avantajele pe care le aduc sînt deosebite. În primul rînd, dezvoltarea zootehniei și legumiculturii, precum și a pomi-

viticulturii, a „asigurat” de lucru unui număr mare de cooperatori; astăzi, în legumicultură muncesc 250 de oameni, în zootehnie — 125, iar în sectorul pomiviticol 150 — cifre care totalizează întrec numărul cooperantilor care lucrează la cultura cerealelor, a plantelor tehnice sau furajere. În al doilea rînd, prin munca harnică a cooperantilor, ele au ajuns să dea o contribuție substanțială la formarea fondului de produse-marfă al unității, să aibă o pondere apreciabilă în totalul veniturilor bănești. Sectorul zootehnic aduce, în acest an, un venit de peste 3,5 milioane de lei, legumicultura de circa 2 600 000 lei.

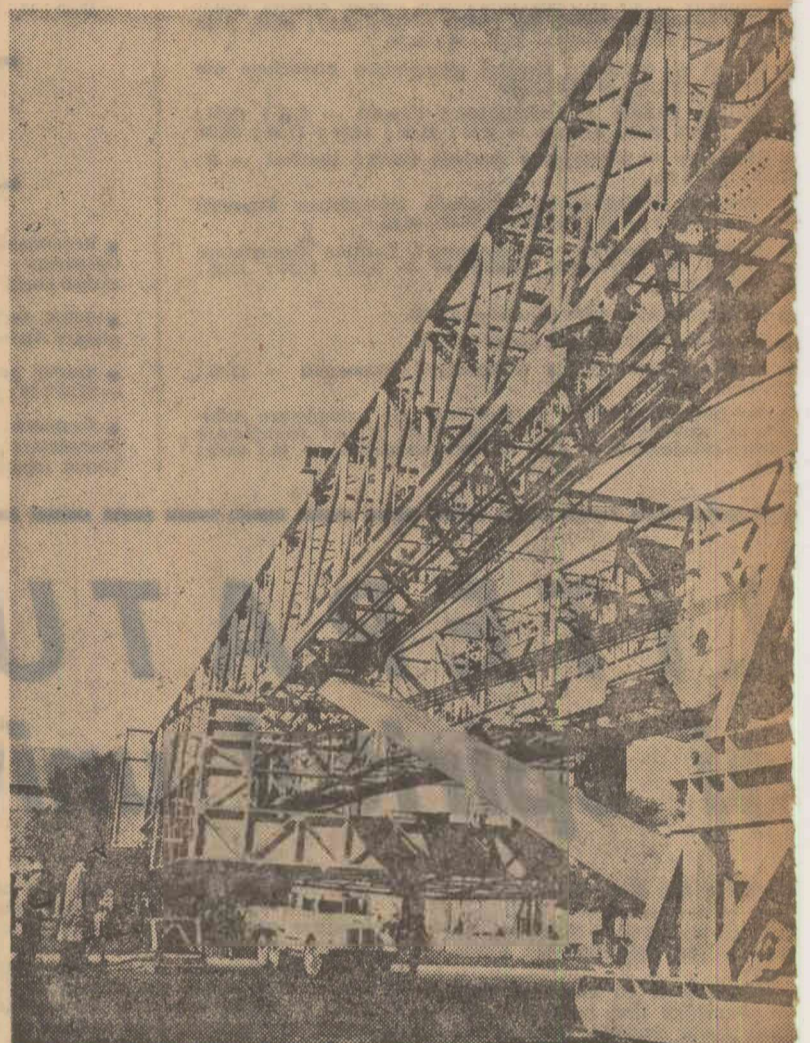
În ultimii ani, un important mijloc de ocupare a forței de muncă îl constituie întreprinderile anexe.

„De doi ani — ne spunea președintele cooperativei — începînd de prin mai și pînă pe la mijlocul lunii octombrie, fabricăm cărămizi. Cei 36 de cooperatori antrenăți în această muncă realizează anual 500 000 de bucăți. Jumătate sînt folosite pentru a acoperi nevoile interne ale cooperativei, iar restul sînt valorificate cooperantilor pentru uzul lor personal sau altor unități. Rezultate bune avem și în „atelierul” de mături. Din sorgul obținut de pe cele 5 hectare rezervate producerii materiei prime, 60 de cooperatori confecționează, de-a lungul lunilor de iarnă, un număr mare de mături, care ne aduc un venit anual de circa 150 000 de lei. În afară de aceasta, am creat condiții pentru ca meseriașii cooperatori să îndeosebi tipărilă să poată executa și anumite lucrări solicitate personal de către cooperatori.”

Bineînțeles, intensificarea producției, dezvoltarea multilaterală au impus mari eforturi materiale. Ca să ne facem o idee sumară a nivelului lor este suficient să arătăm că în ultimii doi ani cooperantii au asigurat, pentru fondul de acumulare, sume care raportează la suta de hectare se cifrează la aproximativ 85 000 de lei. Oamenii n-au însă ce regreta. Tocmai ca urmare a acestor investiții, care în ultimă instanță le-au dat posibilitatea să-și pună mai bine în valoare capacitatea de muncă, să producă mai mult — cooperativa a ajuns să realizeze o producție globală de 21 milioane de lei, cu 19 milioane de lei mai mare decît în urmă cu zece ani — să obțină un venit bănesc de 14 milioane de lei, adică aproximativ 450 000 de lei la suta de hectare, să sporească valoarea zilei-muncă la circa 40 de lei în medie pe ultimii trei ani.

— Acesta este prezentul. În 1968 — ne informează președintele — vom construi primul dintre cele cinci hectare de seră pe care ne-am propus să le realizăm pînă în 1970, vom mări efectivele de porci astfel încît să putem îngrășa și vinde stătului 1 500 de porci grași, vom dezvolta, în continuare, fermele de vaci pentru ca în 1969 să avem în ele 400 de animale, vom înființa un atelier de confecționat tuburi din ciment, întrucît aceste materiale sînt foarte mult solicitate, vom mări capacitatea de producție a secției de cărămidărie la circa 3 milioane de bucăți ș.a.m.d.

Radu ATANASESCU

Uzinele „1 Mai”-Ploiești. Instalația 3DH-250 pentru foraj de mare adîncime pe bancul de roci. Foto: Agerpres

Amenajări hidro-tehnice

PITEȘTI (correspondentul „Scintei”). — Pe rîul Argeș, în zona Piteștiului, constructorii amenajează două lucruri de acumulare avînd o capacitate de circa 1 000 000 mc apă. Scopul amenajării: asigurarea cu apă industrială a obiectivelor economice din nordul și sudul orașului, construirea a două hidrocentrale cu o putere instalată de 7,5 megawati fiecare, organizarea de locuri de agrement. Pentru economisirea suprafețelor agricole lucrările de amenajare a lucrurilor se desfășoară cu precădere pe teren slab productiv din albia rîului Argeș.

NOI CAPACITĂȚI DE PRODUCȚIE

La numeroase întreprinderi constructoare de mașini s-au executat sau sînt în curs lucrări pentru dezvoltarea capacităților de producție. La uzina „Electropreter” din Craiova, de exemplu, cu intrat în funcțiune o secție de aparatură de înaltă tensiune și o altă de ansamble sudate, iar în prezent se construiesc o turnătorie de neferoase cu o capacitate anuală de 2 700 tone piese finite.

Pe seama noulor construcții, uzina „Înrîdărea” din Oradea își va spori capacitatea cu aproximativ 30 la sută. Se fac lucrări pentru extinderea secțiilor de prelucrare mecanică și montaj-vopsitorii, precum și pentru construcția unui atelier de prototipuri și modernizării în vederea măririi producției de mașini-unelte. La Uzina metalurgică din Cugir, s-a dat recent în folosință o sculărie, iar acum se în curs de execuție o forjă care va contribui la dublarea producției în acest sector.

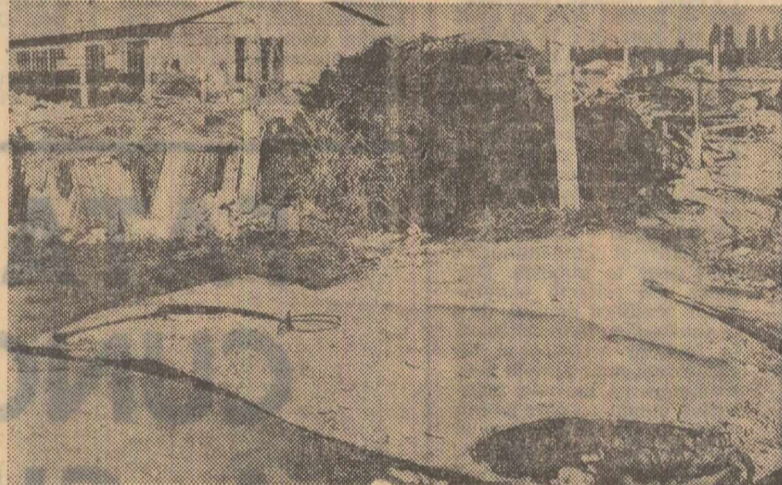
Alte obiective importante pentru această ramură de producție sînt în construcție la uzinele de tractoare și cele de autocamioane din Brașov, „Progresul” din Brăila, „1 Mai” din Ploiești, unde vor fi date în folosință secții noi de turnătorie, sculărie și tratamente termice. Noile unități de producție vor fi înzestrate cu utilaje de înalt nivel tehnic, în cea mai mare parte realizate în țară. Pentru grăbirea ritmului de construcție se folosesc metode moderne, îndeosebi cofraje gisante.

(Agerpres)

IMAGINI DE ȘANTIER ÎN „ALB ȘI NEGRU” (III)

Metali și iar metali, risipit sub forma de bore, foi, leavă.

Nimeni nu știe a cui este tabla. Probabil o fi căzută din cer...

De la Pitești, următoarea rută a raidului nostru este Buzăul. În zona industrială din sudul orașului poposim mai întîi pe șantierul noului fabric de zahăr. Aici se face ultima toaletă sau cum spun constructorii, „se șterge praful” înainte de „premieră”. În curînd, fabrica va intra în funcțiune. Instalată cu instalație este minuțios verificată. Constatările sînt îmbucurătoare. S-a lucrat bine. Tovarășul Alexandru Păduraru, secretarul comitetului de partid al șantierului de construcție din zona industrială, se oferă să ne dea explicații. Ne îmbrășcă urcăm tot mai sus, pentru a avea perspectiva realizării în plenitudinea ei. De la nivelul ultimelor platforme, prin peretele și sticlă al halei, Cîmpia Buzăului, în prospectă cu zămlut toamnei, se deschide larg în zare pînă ce aburul dimineții de octombrie o orîndie de cer.

Dar n-avem vreme de poezie! Rostul venirii noastre aici este cu totul altul. De aceea ne exprimăm dorința să coborîm pe pămînt. Reîntoarcerea la prozaism este bruscă, socantă. Chiar

după cîteva zeci de metri în incinta șantierului, risipa începe să se etaleze și aici. Lîngă cuptorul de ars var, mormanele de cioburi de cărămidă se amestecă cu panourile de prefabricate frînte, oțel-beton și cofraje sparte. Prin depozitul de calcar vedem la tot pasul electrozi pierduți. Căsim chiar un pachet întreg risipit printre bolovani. Pe sub cărdui, ca și în interiorul șantierului, metali și iar metali, risipit sub formă de bore, foi, leavă etc. În mijlocul drumului principal al șantierului călcăm peste o foaie groasă de tablă, în mărime de aproximativ 3 mp. Din capete, cineva a decupat două funduri. Cîra 2/3 din tablă a rămas intactă, doar marginile au deformat-o, trecînd peste ea. Din prudență curiozitatea înem să aflăm cine a pierdut-o. Chemăm sefișii depozitelor de materiale din apropiere și-i întrebăm a cui este foaia de tablă. Fiecare aruncă „dreptul de proprietar” în spina-neo vecinului.

Întîm prin cîteva depozite de materiale. La prima vedere, în depozitul șantierului 113 se pare că ordi-

nea primează. Schelele metalice și grinzile extensibile sînt ordonat aranjate. La fel celelalte materiale din magazie. În imediata apropiere a depozitului, observăm însă o aglomerare haotică de metali. Cînd ne apropiem distingem confecții metalice și cantități însemnate de oțel-beton de diverse mărimi și dimensiuni, toate depreciate; printre ele, rătăcit, se profilează o stivă de vată minerală. Cîm a ajuns aici iarăși nimeni nu ne poate spune exact. Se emite mai întîi ipoteza că ar fi vata care s-a aprins din pricină că inițial a fost depozitată în preajma unei scări, dar odată cu vata care o însoțese și acum înfrîmă categoric această părere. E adevărat că sînt și cîteva calupuri atîșe de fierărie, dar numărul lor este prea mic pentru a justifica inutilitatea întregii cantități. Cînd vede că manevra a eșuat, seful depozitului ne asigură că vata se va folosi. Nu ne poate însă înmîni cum de a ajuns totuși pe întîr. deseri.

Numeroase exemplificări de proastă gospodărie s-ar putea enumera în legătură

și cu alte materiale. Bunăoară, bitumul, smoala și cărămida. Ne oprim însă aici, numai din necesitatea de a prezenta unele secvențe și de a pe alte șantier din această zonă industrială.

Lipită de noua fabrică de zahăr se află centrala termică. În lîngă mari, aici lucrările sînt terminate. Așa cel puțin sîntem informați. Aspectul din jurul clădirilor refuză să susțină afirmația secretarului organizatelor de partid. În fond, mai puțin ne interesează în acel moment stadiul lucrărilor. Cit privește însă latura gospodărească a activității constructorilor de aici, ea nu poate fi apreciată decît ca fiind deplorabilă. În canalul conductorului de abur, ivadate de apa ploilor, stau aruncate numeroase cofraje, stîlpi de lemn, capace de leavă, oțel-beton și cite s-au mai aflat prin jur. Și s-au aflat într-adevăr multe. Deducem asta după rîndăciunile care se văd și acum. Un strat gros de vată izolatoare rămasă, după cum afirmă un maistru, de la muncitorii întreprinderii 3 Izolării, îi dă impresia

este păgubitor, ori că, cu bună știință, după ce s-au înregistrat pierderi, se comit abateri de la normele tehnologice în defavoarea calității lucrărilor, ceea ce ar fi la fel de păgubitor.

Ni se pare că o parte din adevăr este destăinuită într-o scrisoare trimisă redacției, după publicarea primelor articole pe această temă, de tov. Traian Neuciușeu — pînă nu de mult și el constructor pe unul din șantierele țării: „Materialele care se dovedesc lipsă în gestiune ca rezultat al risipii și pierderile exagerate sînt trecute asupra costurilor lucrărilor de organizare a șantierelor, desi în realitate acestea nu au fost executate. Ba mai mult chiar din această operație rezultă și un substanțial plus de manoperă. Părerea mea este că așa se explică de ce unele șantiere se prezintă atît de jalnic în ce privește conservarea și depozitarea materialelor.”

Căutăm însă să aflăm răspuns la cîteva întrebări esențiale, în care scop facem o scurtă anchetă printre maistrii și cadrele cu munci de răspundere de pe

șantierul buzoiene amintite. Prima întrebare: Există un anumit specific al activității de construcție care să genereze inevitabil pierderi și risipi? Totuși, absolut totuși ce chestionari au înfirmat că ar avea vreo legătură pierderea și risipa cu specificul activității de construcție. Interesant ni s-a părut punctul de vedere al maistrului Petre Nicolae, de pe șantierul de la Centrala termică: „Am convingerea că orice șantier de construcție poate și trebuie să aibe ordonat ca o farmacie. Dacă materialele se așează cu socoteală, în locuri bine stabilite dinainte, și tot cu chibzuială sînt date spre consum, practic nu poate fi vorba de risipă sau pierderi.”

— Frumoașă cugetare, dar chiar pe șantierul unde dv. lucrări fenomenale realizate de risipă sînt flagrante.

— E drept, dar vedeți, pe un șantier lucrează în general mai multe organizații de construcții. Degeaba una din organizații gospodărește bine materialele, dacă celelalte sînt niste mină spartă. Așa-i și la noi.

Subantreprenorii, pe unde trec, lasă urme.

— Ne întoarcem curmva spre o fatalitate a pierderilor?

— Nicidcum.

— Atunci...?

— Noi, maistrii, sîntem în primul rînd vinovați că nu ne facem datoria așa cum legea ne-o cere. O parte din vină revine și conducătorii șantierului, care nu s-au piciorul în prag cerînd subantreprenorilor să plătească toate materialele pe care le-a risipit.

Discuția tînde să se îndepărteze de nervul problemei. Revenim cu o altă întrebare.

— De ce maistrii și, în general, cadrele de conducere de șantier nu reacționează prompt în fața unor evidente situații de risipă?

Cu sinceritate, tovarășul Nieu Iordăchioaia, inginerul șef al șantierului 113, explică „fenomenul”: „Faptul că ani de-a rîndul dorința și risipa au fost componente nelipsite din activitatea multor șantiere a făcut ca constructorii să se obișnuiască cu această stare de lucruri. Pentru a le modifica aceste „re-

flexe” este nevoie de o amplă și susținută muncă pe care noi, măturisesc, nu am început-o încă suficient de serios.”

Intr-adevăr, pe șantierul din zona industrială a Buzăului, lupta împotriva proastei gospodării nu s-a declanșat cu toată forța. Susținem această afirmație în pofida asigurărilor pe care ni le-a dat tovarășul secretar Alex. Păduraru. Ceea ce a întreprins pînă acum, în această direcție, comitetul de partid, are un caracter cu totul sporadic și inefficace. Pentru ca risipă să fie pe deplin eradicată este absolut necesară lupta imediată, pe loc, a oricărui cadru de proastă gospodărie a materialelor și sancționarea celor ce se fac vinovați de aceasta. Astfel, spiritul gospodăresc al unor muncitori, maistri și cadre de conducere certe cu ordinea va fi menținut treaz, formîndu-li-se tuturor obișnuința de a reacționa în fața oricărui act de risipă a fondurilor statului.

Ioan ERHAN

● Prostanacul — cinemascop: Patria (completare Nicolae Kirulescu) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30, București (completare Găteala capului) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, Perovlar — 9; 11,20; 14; 16,20; 19; 21,15, Excelior — 9; 10,15; 12,45; 15,15; 17,45; 20,15, Modern — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21 (la toate completare Expresul de noapte).

● Un idiot la Paris — cinemascop: Sala Palatului (seria de bilete 2133 — orele 19,30), Republica (completare Perfectione a rotundă) — 9,45; 11,30; 13,15; 15; 17; 19; 21,15.

● Cine călărește un Ugru? — Luceafărul (completare Nicolae Kirulescu) — 9; 11,20; 14; 16,15; 18,20,30, Critica (completare Orient științific nr. 8/1967) — 16; 18,15; 20,45, Artă (completare Permanente) — 15,30; 18; 20,30.

● Cenușă și diamant: Central (completare Pictoriile din Uzdinsk) — 9; 12; 15; 18; 20,45.

● Pasărea Phönix — cinemascop: Capitol — 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30, Aurora — 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30.

● Spartacus — cinemascop (ambele serii): Festival — 9; 12,30; 16,30; 20.

● Povestea tarului Saltan: Victoria (completare Expresul de noapte) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● Marele restaurant — cinemascop: Lumina (completare Costumul de ceremonie românească) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.

● Program pentru copii: Doina — 9; 10.

● Bunicul, Kylljan și eu: Doina — 11,30.

● French-cancan: Doina (completare Examenul) — 13,45; 16; 18,30; 20,45.

● Său minile, domnilor poliști!: Union (completare Arhitectura universului) — 15,30; 18; 20,30, Muncă (completare Albina românească — Apis Melifica Carpatica) — 16; 18,15; 20,30.

● Parisul vesel — Joje — Filoxera — Congresul lingviștilor: Timpuri Noi — 9-21 în continuare.

● Sureuful, tigrul celor 7 mări — cinemascop: Giulești (completare Romane) — 10; 15,30; 18; 20,30, Lira (completare Cancenerul metalelor) — 15,30; 18; 20,30, Drumul Sării — 17,30; 20.

● Cum să furi un milion — cinemascop: Înfrățirea între popoare (completare Tinjeaua din Hotelul Maramureșului) — 15; 17,30; 20, Vitorul (completare Triptic de artă populară) — 15,15; 18; 20,45.

15,45; 18; 20,15, Floreasca (completare Găteala capului) — 9,30; 16; 18,30; 20,45.

● Testamentul încașului — cinemascop: Gloria — 9; 11,15; 13,20; 16; 18,15; 20,30, Melodia — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 21 (la ambele completare Nicolae Kirulescu), Piața (completare 23 August 1967) — 15,30; 18; 20,30.

● Cine voia să se ucidă pe Jesse? — cinemascop: Unirea (completare Orient științific nr. 8/1967) — 15,45; 18; 20,15.

● Castelani: Vitan (completare Mărgăreții 1917-1967) — 15,30; 18; 20,30, Moșilor (completare 1001 de desene) — 16; 18,15; 20,30, Pacea (completare 23 August 1967) — 11; 16; 18; 20,30.

● Faraonul — cinemascop (ambele serii): Miorița — 15,30; 19,20, Flamura — 8,45; 12,30; 16,15; 20.

● Seceșul roșu: Colentina — 15,45; 18; 20,15.

● Femeia necunoscută: Rahova (completare Dacă așa fi știut?) — 10,30; 13,30; 16; 18; 20,30.

● Canaliile: Progresul (completare Noaptea la drum) — 15,30; 18; 20,30.

● O zi nu toamă norocoasă — cinemascop: Drumul Sării (completare 450 de ani de la înălțarea Măstărilor Argeș) — 15,30; 18; 20,30.

● Căutătorii de aur din Arkansas — cinemascop: Cotroceni (completare Chemarea dragostei) — 15,30; 18; 20,30.

● Omul pe care-l lubesc: Cringăși (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București) — 15,30; 18; 20,30.

● Comisar X — cinemascop: Cosmos (completare 10, Ștefan Volevod, editor) — 15,30; 18; 20,30.

● Fantomas de dezvățat — cinemascop: Ferentari (completare Hanul de la Râșnită la asfințit) — 15,30; 18; 20,30.

cinema

● Recompensa — cinemascop: Dacia (completare Maxim Gasparin) — 7,45-21 în continuare, Popular (completare Se răresc norii) — 15,30; 18; 20,30.

● Seful sectorului suflute — cinemascop: Buzești (completare Apartamentul) — 15,30; 18; 20,30.

● Singur pe lume: Voiga (completare De unde vin copiii) — 15,30; 18; 20,30.

● Fantomas contra Scotland Yard — cinemascop: Bucegi (completare Congresul lingviștilor) — 10,30; 16; 18,15; 20,30, Tomis (completare Expresul de noapte) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.

LITERATURA și spiritul universitar

(Urmare din pag. 1)

versitare. Să spunem, pentru a nu complica lucrurile, că un curs universitar nu e ceea ce se crede de obicei: o însumare de biografii și studii monografice puse unele lângă altele, ci o operă de sinteză originală, o operă, am zice, de creație, (dacă termenul nu s-a aruncat de o proastă reputație în lumea spiritelor didactice) expresia unei gândiri originale și cutezătoare, pornită de la un curs, tinut la Universitatea din Iași, „Argezi, poet al omului” de Tudor Vianu, e tot așa, dezvoltarea unei serii de prelegeri; cele mai multe istorii ale literaturii au același punct de pornire: cursul

universitar. Ele sînt rodul unor cercetări intime și de bună seamă, al unor concepții proprii despre literatură. Ce dezamăgește la unele cursuri actuale e lipsa unei scrieri sigure a valorilor, ignorarea criteriilor estetice în studiul literaturii din sec. Scriitorii capătă, atunci, o uniformă însemnată, mari și mici ei sînt tratați în chip egal și, de este vorba de autori clasici de școală, judecata estetică a operei lor e timidă. A privi totul în literatură cu un ochi care nu desparte pămîntul de cer, care nu distinge formele de relief, piscurile de zonele lutoase, e chipul cel mai sigur de a nu sluiji valorile reale. Oricare prelegere universitară trebuie să înceapă prin a semnala acele sufluri eterne ale capodoperelor.

9,00 — Ora exactă; cum va fi vremea; 9,02 — Gimnastica de înnoierare; 9,10 — Teatrul pentru copii și tineretul școlar; „Io, Mircea Voievod” de Dan Tărășilă. Interpretează colectivul Teatrului din Oradea. 10,30 — Emisiunea pentru sate; 12,15 — Concert simfonic; 15,00 — Fotbal: Steaua—F. C. Argeș; 18,00 — Muzică populară românească; 18,30 — Magazin 111; 19,30 — Telegazeta de seară; 19,50 — Desene animate; 20,00 — Documente de piatră; 20,15 — Teatrul din pădurea vieneză. Medalion Johann Strauss; 22,15 — Carusel; 23,00 — Telegazeta de noapte; 23,10 — Telesport.

teatre

● Opera română: Frumoasa din pădurea adormită — 11; Traviata — 19,30 ● Teatrul de Operă și Balet: Măzuzelă Nitonche — 10,30, Văduva veselă — 10,30 ● Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Apus de soare — 10, Zece zile care au zguduit lumea — 19,30 (sala Studio); Regina de Navarra — 15,30, Patima roșie — 19,30 ● Teatrul de Comedie: Opinia publică — 10,30, Capul de rățoi — 20 ● Teatrul „Lucia Sturza Bulandra” (sala din Școlii Măgureanu nr. 1): Procesul Hortuz — 10,30, Privește înapoi cu mine — 20, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): Privește înapoi cu mine — 10, Sîntul Mitică Blajinu — 15, Kea — 20 ● Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Petru Rareș — 10,30, Lovitura — 19,30, (sala Studio): Absența unui violoncel — 10,30, Spectacol „Lucian Blaga” — 15,30, Cînd luna e albastră — 20 ● Teatrul „Barbu Delavrancea”: Miorița — 20 ● Teatrul Mic (în sala din Calea Victoriei a Teatrului Sărbătorilor „C. Tănase”): Tango — 20 ● Teatrul „Ion Creangă”: Sînziana și Peștele — 10, 18 ● Teatrul evreiesc de stat: Selecții din folclorul muzical evreiesc — 11, Căutătorii de noroc — 23 ● Studiul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: Spectacol de poezie românească — 20 ● Teatrul „Tănăduț”: Heana Sînziana — 11 ● Teatrul satirico-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Parada revistei — 19,30 ● Ansamblu artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: Cu picioarele pe pămînt — 20 ● Circuit de stat: Internațional circus-program — 10; 16; 19,30.

o reînnoșare a formei de prezentare. Încercarea cu fantezie a fiecărui număr se face la noi cu timiditate. Reînnoșarea formei de prezentare se face de obicei cu ocazia unor spectacole, cînd un artist este îmbrăcat într-un nou costum pentru a fi legat de tema regională a reprezentării, iar recuzita e se adaugă câteva elemente decorative tot cu acest scop. Modificări făcute în grabă, înerezit purtînd pe de-a gata improvizat. Au fost cazurile unor spectacole cu temă prezentată în decursul anilor în arena circului nostru. Dublînd eforturile

Puțin sînt spectatorii care nu au posibilitatea să se cupoleze în jurul avîntului și al înălțării spirituale (în cazul cînd alegerea o face el) e bună, dar de multe ori selecția e întîmplătoare, neconcludentă. După cîtiva ani se constată ce eroare s-a făcut: e însă prea tîrziu, omul e legat de această profesie, ajunge lector și iese, în cazurile mai fericite, la pensie conferențiar, neștiut de nimeni, neafirmat prin nimic, necomstat niciodată în mod public. Văzîndu-și că nu cunoaște conținutul, cu oamenii din disciplina sa, nu irtă pe nimeni, nu e lăudat, nu e negat. Din această modestă platină omul își face un merit, un prestigiu și, firește, o carieră. Conștientul mi se pare deosebit de puțîn de învîntîmînt, obligatoriu. El dă posibilitatea ca cei mai înzestrați dintre absolvenții unei facultăți să poată fi selecționați. E, totodată, și un stimul: orice tînar, înerezător în domeniul său, se simte că are perspectiva unei activități superioare; profesor de școală generală sau de liceu, cercetător, știe că promovarea lui în învățămîntul superior e posibilă și se datorează în exclusivitate eforturilor, aptitudinilor sale cultivate.

Unele din neajunsuri pot fi remediate printr-o mai bună gospodărire a fondurilor și a materialelor existente. Oricum, cred că la repartizarea cheltuielilor ar trebui să se tină seama, de pildă, de stadiul avansat de uzură al unor din sălile cortului din pinză — care lasă să pătrundă ploaia și au un aspect urit. Ar merita studiate și problemele transportului (vagoanele de dormit, mijloacele de transport etc.) cîntîndu-se soluții corespunzătoare sarcinilor actuale ale circului nostru. Înainte de plecarea în turneu s-au făcut reparații, unele destul de

FAȚA PUȚIN CUNOSCUTĂ A CIRCULUI

puncte de vedere

de pregătire profesională ale artiștilor, schimbarea prezentării ar fi binevenită, cu condiția să nu fie o simplă improvizare, ci o acțiune bine pregătită și planificată pentru perioade mai mari de timp, avînd astfel condiții optime de realizare. Încercarea de a pune mere noi într-un timp scurt (pentru un număr de circ și un an este o limită minimă) aduce deservicii prin aceea că evoluțiile prezentate au un nivel artistic și profesional scăzut, sub limita similarilor din alte țări, unde specializarea în acest gen se practică consecvent. Înnoirea prin perfecționarea continuă, urmărită cu asiduitate și dirijată, credem că este soluția cea mai bună pentru a ne putea menține la nivelul artiștilor din circ mondial. Această face de multe ori fiecărui număr în decursul perfecționării duce implicit la o transformare care nu poate fi însă observată la perioade scurte de timp. Această face de multe ori fiecărui număr în decursul perfecționării duce implicit la o transformare care nu poate fi însă observată la perioade scurte de timp.

costisitoare, pentru a se pune în stare de funcționare un material cu totul învechit, investindu-se sume importante care au încălecat simțitor fondul de cheltuieli.

Unitățile necorespunzătoare și urite face ca publicul să privească cu neîncredere și să nu fie atras de început către spectacolul de circ. Mai mult chiar, unele sfaturi populare au refuzat, și pe bună dreptate, să repartizeze locuri centrale unor asemenea instalații, care nu se încadrează aspectului urbanistic al orașelor noastre. Ceea ce este îmbucurător este faptul că în prezent se preocupă în privința constituirii unor programe de reală valoare artistică, cuprinzînd numere atractive, cu o distribuție constantă și bine echilibrată a varietate a genurilor. Producția artistică s-a asigurat prin folosirea cîmă completă a personalului aflat în schemă. În cazurile rare și absolut necesare s-a apelat la colaboratori. Cu toate realizările artistice înregistrate în ultimul

Ceramică preistorică de Cucuteni

Semecentenarul liceului „Independența” din Calafat

Se împlinesc luna aceasta 50 de ani de la înființarea liceului „Independența” din Calafat. Cu acest prilej, conducerea liceului invită pe foștii profesori și absolvenți să participe la festivitatea de sărbătorire a semecentenarului ce va avea loc în ziua de 29 octombrie a.c. Totodată, invitații sînt rugați să anunțe în prealabil și persoanele care îi vor însoți la festivitate.

RIGOAREA MONOGRAFIEI

Monografia literară — acesit portret al omului prin operă și al operii prin om — indiferent dacă omul sau opera se exprimă în artă, știință, politică ori în alte activități esențiale, poartă în ea o determinare obiectivă, se supune așadar unor rigori științifice ineluctabile. Constituirea portretului sau, alfel spus, reconstituirea personalității prin portret, succedea unui fenomen istoric: acesta determină, îl descoperă, îl reflectă, îl explică, îl analizează. Aici nu încapă ficțiunea. G. Călinescu, unul din cei mai personali și mai subiectivi, în înțelesul estetic al cuvîntului, portretuși pe care i-a avut critica și istoria literară românească și, indiscutabil, cel mai scriitor, nota în postfața monumentalei sale opere „Viața lui Mihai Eminescu”: „Nimic fictiv n-întră în feștura acestei cărți și dacă ceva poate avea aerul unei literaturi, aceea nu este decît încercarea de a scoate din narajație și analiză portretul lui Eminescu”.

Înțelegem, prezumările, fantezia criticului nu pot decît să urmeze faptele ca atare, să le reliefeze, să le scoată din umbră, să le dea, cum se spune, o doua existență, care nu are dreptul să o contrazică pe cea fundamentală, faptele fiind fapte istorice și reclamînd respectul maxim pentru adevăr. Am amintit câteva locuri comune ale istoriografiei, pentru că se observă în unele lucrări — mai ales dintre cele consacrate oamenilor de teatru — tendința de a ocoli rigurile științifice și de a substitui metoda analizei documentare prin o literaturizare susțrăscă oricărui posibilă confruntări cu imaginea reală. Monografia se dezice astfel de propria ei finalitate, portretul adevărat nu mai realizîndu-se. Cîtiitorul, în loc să ia contact cu personalitatea respectivă, în loc să recepționeze profilul, stilul particular al omului și al operei, se trezește în fața unui amestec inabil de cîtele și date aride, de pasaje „literare”, romanești, în care se poate vedea cel mult puterea de fantazare și descripție a autorului. În acest fel se învîlmășesc, se rățăcesc criteriile și se dă certificat de viață unor hibridi.

Din păcate, mai apar astfel de cărți derulante — mai ales între cele dedicate unor oameni de artă — în mențiar în general îngrijit, cu-prinzător, cu multiple citate din cronicile vremii, cu conștințioase rezumate ale pieselor jucate, inclusiv ale celor cunoscute de toată lumea, cu tabele de distribuții dintre care unele sînt complete, altele se încheie cu „etc.”, cu aprecieri critice, e drept, nu prea diferite de la un rol la altul și, în sfîrșit, cu o listă a rolurilor interpretate, împărțite pe stagioni.

Dacă ar fi fost numai așii, tot ar fi fost bine, întrucît astfel de lucrări informă țara și au utilitatea lor, chiar dacă nu dau măsura reală a personalității și nu pot defini un univers de creație. Ignorînd necesitatea aprofundării analitice și a caracterizării sintetice, autorii au recurs, însă, la romanele. Asistăm cu înexprimabilă umire la niște substituiri sfingice, în care semnaltarii cărții încearcă să reproducă, nu aflăm întotdeauna pe ce bază, stări de spirit ale actorului, gînduri intime, reacții lăuntrice față de un eveniment sau altuia, alecările ad-hoc; ba, mai mult, în această formulă ambiguă, lipsită de acoperire documentară, sînt cuprinși și părinții actorului, chiar și cîțiva înaintași mai îndepărtați. Un paragraf factologic e urmat de unul „literar” (descrcrii, dialoguri, chiar „solidație psihologice” — saltate în negru în discuție), urmînd ca lectorul să separe el realitatea de ficțiune, dacă, evident, reușește să iaă din labirintul formale. Dificultatea cîntitorului este aplicabilă, căci autorii se aventurează în zonele cele mai intime ale omului, străduindu-se bunăoară să ghicească ce visa subconștientul Vrăca pe cînd se afla rîmît într-un rîbol, în vremea primului război mondial, sau la ce se gîndea cînd mergea pe Calea Victoriei, îndreptîndu-se spre Căpșaa.

În fața unui asemenea mod de a compune o carte care se vrea monografică, însăși critica se simte dezarmată. E aproape cu neputință să distingă personalitatea artistică a lui George Vrăca din acest amalgam de date extrase din presă, cărți și așeze de teatru și fantazări dezvoltate pe seama unei biografii cercetate în grabă.

Se pare că o monografie George Vrăca va trebui abia să fie scrisă.

Dumitru SOLOMON

cronica filmului

„CENUȘĂ ȘI DIAMANT”

Undeva, la marginea unui oras, doi oameni, culcați în iarbă înaltă, se răsfață în razele soarelui aprinzător. Ai crede că asteptă la marginea soselei o masină care să-i ducă mai departe. Dar nu! O dată întrezărită în depărtare mașina, tensiunea abia ghicită trumpe. Sînt scoase la țesală două pistoale mitraliere. Cu furie, cu prinși de frenezia uciderii, cei doi tineri descarcă în plin automat.

un moment dat eroul filmului lui Wajda. În replica aceasta și regret, și durere, și încredințare, dominează totul. Descrierea este adevărată, un ins în care treptat, fără să-și dea seama, identu a fost înlocuit cu executarea orărbă a unor ordnă, cu crima. Aci este esența tragică a acestui personaj.

Cenușă și diamant nu este însă doar descrierea cazului Maciek, deși acesta, în interpretarea magistrală a lui Cyprianski, domină totul. Descrierea peisajului uman, întreprînderea de savant contrapunct a temelor, cea diversitate a preocupărilor și interesele omenești pe care o simți în viața oraului creștea de la executarea orărbă a unor ordnă, cu crima. Aci este esența tragică a acestui personaj.

Sînt primele zile de pace ale lui Mai 1945. Intri-n oraș polon, noua putere se organizează la îndemnul C.S.C.P.A., împotriva terorismului. Pentru a înțări munca de partid, sosește aici activistul comunist Szczuka. El urmează să fie victimă unui atentat. Crima aceasta trebuie să execute același tînar pe care l-am înțîlnit și în primele imagini: Maciek, 24 de ani.

Sînt primele zile de pace. În ambele tabere se face bilanțul luptei, se face o reevaluare a idealurilor pentru care s-a luptat. De o parte lupta pentru Polonia, pentru ceea ce trebuie să devină ea și însușitește pe comunisti; de cealaltă parte împotriva disperată, înconștințiată față de noile realități de după eliberare și împinge pe reacționarii naționalisti pe panta trădării poporului, a terorismului.

Este greu lîngă Cypulski și pe partitură de complexitate mai redusă să poți străluci. Și totuși fipurile create de Eva Krizewska, Adam Pawlikowski, Bogumil Kabala, Stanislaw Miski se fixează în amintirea spectatorului; nu în egală măsură cel creat de Wlclaw Zastrowzyski în Szczuka, activistul comunist, rol ce pare a-l depăși pe actor.

E firesc ca la aproape zece ani de la realizarea filmului lui Andrzej Wajda să încercăm azi, viziunîndu-l după Lady Macbeth din Siberia (1962) și Cenușă (1966) — descifrarea rolurilor care au rezistat timpului, să decantăm permanente stilistice de cea ce treceera a-nilor a dovedit că este nesemnificativ, neviabil în creația artistică. Chiar dacă fantezia programării ne rezervă abia eum plăcerea tîrzie a primei înțîlniri cu Cenușă și diamant, timpul care s-a scurs de la premiiera absolută a filmului ne este un pretios auxiliari în actual critic. El ne face să înțelegem mai bine de ce filmul lui Wajda reprezintă și azi una dintre cele mai importante realizări ale cinematografului polonez, o operă care, prin cele mai bune rezolvări, restică comparații cu creațiile de mai tîrziu ale autorului ei sau ale colegilor săi, de la Ford, Munk și Kawalerowicz pînă la Has, Polanski și Skolimowski.

„Doamne ce frumoasă ar fi putut să fie viața!” exclamă în

Cezar ȚIPA

B. T. RÎPEANU

Deschiderea Expoziției industrial-comerciale a U. R. S. S.

(Urmare din pag. 1)

În continuare, vorbitorul a amintit că, pînă la revoluție, Rusia era o țară agrară înaltă din punct de vedere economic. Zece de la sută din populația adultă era analfabată. Într-o situație deosebit de grea se aflau regiunile de margine ale Rusiei. În anul puterii sovietice — a spus V. A. Kirilîn — țara noastră s-a transformat într-un puternic stat industrial, avînd o economie dezvoltată, o știință și cultură înaltă.

Ca urmare a promovării consecvente a politicii naționale leniniste s-a format prietenia traică a popoarele și naționalităților care trăiesc în țara noastră.

Expoziția care se deschide astăzi este cea mai mare expoziție organizată în 1967 în străinătate atît în ceea ce privește suprafața de expunere, cît și în ceea ce privește numărul și varietatea expozițiilor.

Scopul acestei expoziții este de a înfrîșa poporul român principalele etape de dezvoltare ale statului sovietic, succesele obținute în diferite domenii ale economiei, științei și culturii, creșterea bunăstării oamenilor sovietici, înflorirea economiei și culturii naționale a republicilor unionale, lupta Uniunii Sovietice pentru pace și prietenie între popoare.

Vizitatorii expoziției vor putea lua cunoștință de realizările noastre în dezvoltarea diferitelor domenii ale științei, industriei, construcțiilor, transportului, ocrotirii sănătății, învățămîntului și culturii.

Expoziția specială consacrată cercetării spațiului cosmic va permite cunoașterea contribuției Uniunii Sovietice în acest domeniu. În cadrul acesteia va putea fi văzută în mărime naturală racheta purtătoare „Vostok” cu motoarele înaltă, racheta care a lansat pe prima dată omul în spațiul cosmic, machetele primilor sateliți artificiali sovietici ai Pămîntului — „Luna”, ale sateliților din seria „smos”, ale sateliților cosmice „Proton”, „Electron” și „Venus”.

La expoziție vor putea fi văzute noutăți ale tehnicii sovietice: noile avioane AN-32, Anteu, IL-82, TU-134, IAK-40, automobile „Moskvici-412”, „Zaporjeț”, autobusculele Belaz-548, motoare hidroaerodinamice de tip „Zarea”, noi tipuri de tractoare, mașina de curățare a metalelor prin scintile electrice, generatori optici cu laser, televizoare în culori și multe altele.

Exponatele expoziției oferă o imagine a marilor posibilități de export ale Uniunii Sovietice.

Sperăm — a adăugat vorbitorul — că vizitarea expoziției va permite oamenilor muncii din România să cunoască mai profund viața poporului sovietic și va contribui la dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale, economice și tehnico-științifice, la lărgirea și întărirea relațiilor frățesti dintre țările noastre.

Noi dăm o înaltă prețuire prieteniei dintre poporul sovietic și poporul român, prieteniei dintre popoarele tuturor țărilor socialiste și vom face și în viitor tot ceea ce este posibil pentru dezvoltarea și întărirea ei continuă. Acest lucru este deosebit de important în prezent, cînd imperialismul încearcă, în diferite puncte ale globului pămîntesc, să frîneze, prin forța armelor, lupta de eliberare a popoarelor. Uniunea Sovietică se ridică cu hotărîre în apărarea poporului vietnamez, se pronunță pentru încetarea agresiunii americane împotriva R. D. Vietnam, pentru retragerea trupelor S.U.A. și ale sateliților lor din Vietnamul de sud, retragerea necondiționată a trupelor israeliene de pe teritoriile arabe ocupate și instaurarea păcii în Orientul Apropiat. Împreună cu

țările frățesti, noi ne pronunțăm în mod hotărît pentru lichidarea focarelor de război, pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.

În încheiere, V. A. Kirilîn a mulțumit autorităților române pentru ajutorul și sprijinul acordate în organizarea expoziției, pentru ospitalitatea prietenească cu care delegația sovietică a fost înconjurată la București.

A luat apoi cuvîntul tovarășul Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a spus: Este deosebit de plăcut pentru noi, pentru țara noastră, pentru poporul român, a spus vorbitorul, că avem prilejul de a găzdui Expoziția economică a Uniunii Sovietice care se inaugurează astăzi. Această expoziție va oferi vizitatorilor din Capitală și din alte părți ale țării posibilitatea să-și întreprindă cunoștințele cu privire la realizările obținute de popoarele Uniunii Sovietice în dezvoltarea economiei, științei, culturii, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, în opera de construire a comunismului.

În cele cinci decenii care s-au scurs de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în Uniunea Sovietică au avut loc, sub conducerea Partidului Comunist, profunde transformări sociale. Organizarea pe baze socialiste a industriei, agriculturii, întregii activități economice a determinat un ritm rapid de dezvoltare a forțelor de producție. Într-o perioadă scurtă din punct de vedere istoric, Uniunea Sovietică a devenit, prin munca plină de abnegație a popoarelor sovietice, o putere economică de prim rang, care participă cu aproape o cincime la producția industrială a lumii. În domeniul de cea mai mare importanță ale cercetării contemporane — studiul Cosmosului, energia atomică, tehnica rachetelor — știința și tehnica sovietică au obținut succese remarcabile, cărora li s-a adăugat zilele trecute o nouă, admirabilă performanță: a coborîrea înă și unei stații automate pe planeta Venus și stabilirea pentru prima dată în istoria cosmonauticii a unei comunicații interplanetare. Poporul român se bucură din toată inima de realizările deosebite ale Uniunii Sovietice în opera de construire a unei orînduirii sociale, considerîndu-le drept o contribuție hotărîtătoare la înfrîngerea sistemului mondial socialist, la creșterea influenței ideilor socialismului în întreaga lume.

Deschiderea Expoziției economice sovietice, a spus în continuare tovarășul Ilie Verdeț, are loc în preajma sărbătorii semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — eveniment de răsunec în istoria universală, care a marcat începutul erei revoluțiilor socialiste, a trecerii de la capitalism la socialism pe scară mondială. Alături de celelalte numeroase acțiuni prin care poporul nostru întîmpină acest jubileu glorios, expoziția ce se inaugurează astăzi constituie o nouă manifestare a sentimentelor de prietenie frățească pe care le nutrește reciproc poporul român și popoarele sovietice.

Pe tărîm politic, economic, științific, tehnic și cultural, între România și Uniunea Sovietică se desfășoară o largă colaborare în spiritul internaționalismului socialist. Avînd o pondere de peste o treime în comerțul exterior al României, Uniunea Sovietică se află pe primul loc între țările cu care întreprindem relații economice.

În ultimii 6 ani, volumul schimburilor reciproce a crescut de aproape 1,5 ori. Sistemul convins că succesele pe care țările noastre le obțin în dezvoltarea economiei lor naționale creează noi posibilități, care, exploreate și puse în valoare prin eforturi comune, pot asigura intensificarea în continuare a a-

cestor schimburi, extinderea cooperării economice și tehnico-științifice.

Partidul Comunist Român, guvernul țării, a spus vorbitorul, promovează cu consecvență politica de dezvoltare a relațiilor de prietenie și colaborare frățească cu Uniunea Sovietică, cu celelalte țări socialiste, avînd convingerea profundă că aceasta corespunde intereselor vitale ale popoarelor noastre, intereselor unității sistemului mondial socialist, ale coeziunii mișcărilor comuniste și muncitorești internaționale și a forțelor progresiste, cauzei socializmului și păcii în lume.

Reafirmînd sentimentul de satisfacție pe care ni-l prilejuește deschiderea acestei expoziții, ne exprimăm, totodată, convingerea că ea va fi vizitată de o mare număr de cetățeni, că va trezi un larg interes și va aduce o importantă contribuție la dezvoltarea prieteniei între popoarele și țările noastre.

În încheiere, vă rog să-mi permițiți să felicit călduros pe organizatorii expoziției și să mulțumesc tovarășului Kirilîn, șeful delegației guvernamentale sovietice, pentru cuvintele de prețuire roșite la adresa poporului român și a prieteniei româno-sovietice. În numele conducerii partidului, al guvernului nostru, al poporului român transmit popoarelor sovietice, cu prilejul aniversării jubiliare a Marii Revoluții Socialiste, urări de noi succese în activitatea pe care o desfășoară pentru construirea comunismului, pentru triumful cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Directorul expoziției, V. M. Lepeskin, invită pe tovarășul Nicolae Ceaușescu să tace panglica inaugurării. Apoi, conducătorii de partid și de stat ai țării noastre, împreună cu toți cei prezenți, vizitează standurile expoziției. Directorul expoziției, asistat de specialiștii sovietici, a dat explicații asupra exponatelor prezentate în pavilionul central al expoziției și pe terenul alăturat.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat s-au interesat de aproape de realizările din domeniul industriei, științei și tehnicii sovietice, bogat ordinate în expoziție, dintr-o înaltă apreciere exponatelor prezentate.

Înainte de plecare, conducătorii de partid și de stat au felicitat pe organizatorii expoziției și au semnat următoarele în cartea de onoare:

„Expoziția industrial-comercială a Uniunii Sovietice, deschisă la București în cadrul manifestărilor prilejuate de sărbătorirea semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, constituie o strălucită ilustrare a realizărilor remarcabile obținute de U.R.S.S. în domeniul industriei, științei și tehnicii, o expresie elocventă a marului potențial creator și a muncii însușite a poporului sovietic.

Succesele însemnate dobîndite de oamenii muncii din Uniunea Sovietică sub conducerea P.C.U.S. în cei 50 de ani care au trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie bucură din toată inima pe comunistii din România, întregul popor român. Ele constituie o contribuție hotărîtătoare la creșterea forței și influenței sistemului mondial socialist, la cauza progresului și păcii în lume.

Exprimăm calde felicitări pentru felul în care a fost concepută și organizată această expoziție și urăm popoarelor sovietice noi și tot mai mari succese pe drumul construirii comunismului, pentru înflorirea patriei lor.”

(Agerpres)

Vizita în țara noastră a unei delegații a Partidului Socialist din Japonia

Primire la tovarășul Ștefan Voitec

Vineri după-amiază a sosit în țara noastră o delegație a Partidului Socialist din Japonia, condusă de Shichiro Matsumoto, deputat, membru al Comitetului Executiv al P.S.J. și șef al biroului pentru afaceri internaționale al acestui partid. Din delegație face parte de asemenea, Shimpel Fujimaki, secretar al biroului pentru afaceri internaționale al P.S.J. Delegația face o vizită prietenească în Republica Socialistă România.

În dimineața zilei de sîmbătă, delegația Partidului Socialist din Japonia a fost primită de președintele Marii Adunări Naționale a

Republicii Socialiste România, tovarășul Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. Au fost de față prof. Traian Ionescu, președinte al Comisiei Juridice a M.A.N., ing. Tudor Ionescu și prof. Stanicu Ștefan, membri ai Comisiei de politică externă a M.A.N.

În cadrul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme de interes comun.

În cursul aceleiași zile, delegația P.S.J. a avut o întîlnire la Comitetul de Stat al Planificării.

Ședința Comisiei permanente C. A. E. R. pentru industria chimică

Zilele acestea a avut loc la Berlin cea de-a 28-a ședință a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria chimică. La ședință au participat delegații ale țărilor membre ale C.A.E.R.: R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germania, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară și U.R.S.S. Conform acordului dintre C.A.E.R. și guvernul R. S. F. Iugoslavia, la ședință a fost prezentă, de asemenea, o delegație iugoslavă.

Comisia a discutat problema ordinii și conținutului lucrărilor de coordonare a planurilor de dezvoltare a industriei chimice și a celulozei și hîrtiei a țărilor membre ale C.A.E.R. în perioada de după 1970 și a adoptat recomandări corespunzătoare. Au fost adoptate, de asemenea, unele recomandări în vederea dezvoltării colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. și R.S.F. Iugoslavia în domeniul îngrășămin-

telor minerale și mijloacelor chimice de ocrotire a plantelor.

La ședință au fost examinate propunerile organelor de lucru ale comisiei în probleme concrete ale colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. în domeniul industriei chimice pentru articole de larg consum, coloranților și semifabricatelor, industriei farmaceutice și cauciucurilor sintetice și în alte probleme și au fost adoptate recomandări corespunzătoare.

Comisia a aprobat planul său de lucru pe anul 1968.

Ședința comisiei s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, colaborare frățească și înțelegere reciprocă.

Cronica zilei

Răspunzînd invitației Președintelui Academiei, ne vizitează țara prof. univ. Luc Durand Réville, membru în Consiliul economic și social al Franței, președinte de onoare al Societății franceze de economie politică. Oaspetele a vizitat Institutul de cercetări economice din București și a purtat discuții cu oameni de știință și specialiști români în domeniul comerțului exterior.

Într-o convorbire cu un redactor al agenției „Agerpres” — oaspetele a declarat, printre altele: Socotesc că România, țara socialistă cu care cooperăm și în domeniul industrial — cooperează pe care o consider la fel de utilă ambelor popoare — a făcut în ultimii ani pași importanți în comerțul cu alte state. Aceste progrese, care se referă la structura variată a comerțului exterior, ca și la creșterea permanentă a schimburilor comerciale bixentente, ilustrează încă o faptă remarcabilă: marile realizări ale României pe plan economic și social.

O impresie deosebită — a spus în încheiere oaspetele — mi-au făcut-o schimbările de vederi ce le-am avut cu personalități ale vieții științifice românești. Studiile economice din țara dumneavoastră sînt de altfel cunoscute și apreciate de colegii francezi și mă voi strădui după întoarcerea la Paris să organizez o reuniune a specialiștilor din Franța și România, pentru a discuta în comun cele mai actuale probleme de specialitate.

Simbătă seara a sosit în Capitală, la invitația Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, dl. Willi Daume, președintele Uniunii Sporturilor și al Comitetului olimpic din R. F. a Germaniei. La sosire, oaspetele a fost întîmpinat de Ion Balas, vicepreședintele Comitetului olimpic român, și Alexandru Șperco, membru al Comitetului internațional olimpic.

(Agerpres)

viața internațională

Cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale României

ROMA 21 (Agerpres). — Cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, atașatul militar, aer și naval, lt. col. Stan Vlădescu, a organizat la ambasadă română din Roma o gală de filme documentare cu caracter militar, urmată de un cocktail. Au participat Roberto Tremelloni, ministrul apărării al Italiei, Natale Santero, subsecretar de stat la Ministerul Apărării, general de armată Vescovin, inspector general în Ministerul Apărării, generali și amiralii italieni, atașaji militari, membri ai corpului diplomatic, ziariști.

PRAGA 21 (Agerpres). — Cu o-

cazia Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, locotenent-colonel Petre Constantin, atașatul militar al României la Praga, și alți membri ai ambasadei au depus coroane de flori la cimitirele și monumentele eroilor români căzuți pe teritoriul Cehoslovaciei în lupta împotriva fascismului, pentru eliberarea acestei țări. La solemnități au participat reprezentanți ai organelor de partid și de stat locale, generali și ofițeri ai armatei cehoslovace, pionieri și elevi. Totodată, la monumentele eroilor români din localitățile Lucec și Pustimer au fost depuse coroane de flori din partea organelor locale de stat.

Varșovia Congresul cooperativelor pentru construcția de locuințe

VARȘOVIA 21 (Agerpres). — La Varșovia s-a deschis cel de-al V-lea Congres pe întreaga Polonă al cooperativelor pentru construcția de locuințe. La lucrările Congresului participă Ștefan Jedrychowski, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Comisiei de stat a planificării și de pe lângă Consiliul de Miniștri al R. P. Polone, și alți conducători de partid și de stat.

Congresul face un bilanț al realizărilor obținute de cooperativele pentru construcția de locuințe, al situației acestora și dezbate planurile lor de viitor.

Din raportul prezentat la con-

gres, relatează agenția P.A.P., rezultă că în anul din urmă cooperativele pentru construcția de locuințe s-au dezvoltat foarte mult. Începînd cu anul trecut ele au devenit forma principală de rezolvare a problemei locuințelor în orașe și alte localități. Participarea populației la finanțarea construcției de locuințe crește tot mai mult. Dacă în anul 1957—1965, se menționează în raport, membrii cooperativelor pentru construcția de locuințe au adus un aport de aproximativ 6,3 miliarde zloti, în actualul plan cincinal investițiile în acest domeniu reprezintă circa 21 miliarde zloti.

SPORT

Săptămîna preolimpică

CIUDAD DE MEXICO 21 (Agerpres). — În cadrul „Săptămîni Preolimpice” de la Ciudad de Mexico au început competițiile de scrimă, tir și lupte libere. La scrimă, proba masculină de floare a dat loc unei dispute foarte strînsă, câștigătorul fiind desemnat după un baraj între polonezul Lisowski, maghiarul Szabo și românul Mureșan — clasaj în această ordine. Locurile următoare au fost ocupate de sovieticul Svesnikov, iar locul cinci de românul Drîmbă, care în serii îl învinsese pe Svesnikov. De remarcat că doi dintre favoriți, francezii Brodin și Talvard, nu s-au calificat nici în semifinale.

În concursul de tir, după prima mînașă a probei de talere aruncate din vînt, conduce campionul I. Bekov cu 100 puncte, urmat de românul G. Florescu și spaniolul J. Alonso, cu cîte 98 puncte fiecare. Proba de pistol precizie a revenit lui Helmut Artek (R. D. Germania) — 500 puncte, al doilea fiind Vladimir Stoiștin (U.R.S.S.) — 559 puncte.

În golful celebrului stațiun maritimă Acapulcua se desfășoară întrecerile de lahting. Protagonistul regelator este bătrînul danez Paul Elvstrom, care a redevenit concurent după ce la Jocurile Olimpice de la Tokio fusese antrenor. Înaintea ultimei repate, Elvstrom este lider la clasa Finn. La clasa „Olandezul zburător” conduce americanul Ted Turner, iar la clasa „Star”, elvețianul Edwin Bernet.

Halterofiliți și-au mai desemnat trei câștigători: V. Kurenkov (U.R.S.S.) (cat. semimijlocie) — 470 kg; N. Ozimek (Polonia) (cat. mijlocie) — 475 kg; I. Talis (U.R.S.S.) (cat. semigrea) — 492,500 kg.

În cadrul concursurilor ciclistice pe vînt, la pistă, cehoslovacul Jiri Daler a stabilit un nou record mondial pe distanța de 4.000 m cu timpul de 4' 45" 94/100. Un al doilea record mondial a stabilit sovieticul Mihail Kolosov, care în proba de 1.000 m lansat a înregistrat timpul de 1' 01" 3/100.

AZI ÎN CAPITALĂ

FOTBAL: pe stadionul „23 August”, începînd de la ora 19,15 se desfășoară în cuplaj meciurile Dinamo București-Petroșani și Steaua-F.C. Argeșul.

BASCHEȘI: în sala Floreasca au loc patru partide, după cum urmează: de la ora 8,30, Volina București-Constructorul București (feminin, cat. A); Politehnica București-I.C.F. (masculin, pentru locurile 3—4 în „Cupa României”); de la ora 12,15, Steaua-Dinamo (pentru locurile 1—2 în „Cupa României”); Politehnica București-I.C.F. (feminin, cat. A).

HANDBAL: pe Stadionul 11-novembrie este programat unul dintre derbyurile campionatului feminin (categoria A), meciul Universitatea București-Universitatea Timișoara, avînd în deschidere alte două partide feminine (din categoria B): Universitatea II-C.S.M. Sibiu, Politehnica-Institutul pedagogic Bacău. Programul începe la ora 9.

GIMNASTICĂ: în sala Dinamo, de la ora 11 — înfrîngerea internațională masculină de gimnastică Dinamo București-Dynamo Berlin și un concurs demonstrativ al lotului nostru feminin.

RUGBI: pe stadionul Steaua (Ghencea), începînd de la ora 9, au loc meciurile Gloria-Rulmentul Brlad și Steaua-Farul Constanța; pe stadionul „Parcul copilului”, la ora 15,30, se înfrîngesc echipele Grivița Roșie și Știința Petroșani.

În cîteva rînduri

SELECȚIUNILE DE VOLEI ALE U.R.S.S. au sustinut la Sofia o dublă întîlnire amicală cu reprezentativele Bulgariei. În ambele jocuri victoria a revenit oaspetilor: la feminin cu 3—0, iar la masculin cu 3—2.

LA CARDIFF, ÎN MECI PENTRU CAMPIONATUL EUROPEAN DE FOTBAL, selecționata Angliei a dispus cu 3—0 (1—0) de echipa Țării Galilor. Punctele au fost înscrise de Peters, B. Charlton și Ball.

În aceeași competiție, la Belfast, Irlanda de Nord a învins Scoția cu 1—0 (0—0).

ÎN PROBA DE SIMPLU A TURNELULUI DE TENIS DE LA BARCELONA, Juan Gisbert (Spania) a învins cu 6—3, 7—5 pe Roger Taylor (Anglia). Partida centrală, între spaniolul Manuel Santana și iugoslavul Nicola Pilicic, a revenit lui Santana cu 2—6, 6—3, 6—1.

IERI, PE VELODROMUL DINAMON DIN CAPITALĂ, tînrul ciclist Florin Purcărșu (Steaua) a făcut o tentativă pentru stabilirea recordului național al orei la juniori. În 60 de minute, F. Purcărșu a acoperit 40,710 km, înfrîncînd astfel cu peste 500 m vechiul record deținut de Ș. Gregorian.

ÎNSEMĂRI DE CĂLĂTORIE

De numele orașului fluviu Congo, impresionant atît prin lungime (peste 4.200 km), cît și prin întinderea bazinului său, sînt legate destinele și aproape întreaga istorie a două țări africane de dincolo de ecuator: Republica Congo, situată pe malul său drept, și Republica Democratică Congo, aflată pe malul stîng. Sînt țările cunoscute sub denumiri de devenite uzuale de Congo-Brazzaville și Congo-Kinșasa.

De la Brazzaville, dincolo de fluviu, se vede Kinșasa, etalindu-și giganticul port fluvial, cu instalații dintre cele mai moderne. Spîntecînd văzduhul, uriașele brățe ale macaranelor încarcă și descarcă necontenit. Mii de cetățeni traversează zilnic fluvium spre Kinșasa sau spre Brazzaville, folosind bacurile și vedetele rapide ale companiei „Congolia”. Urmăm aceași cale spre Kinșasa pe un bac comod.

De la început, Kinșasa nu se dezmințe. Pare că nu-și preocupete nici un efort pentru a ocupa un loc de cîștigătoare frumosele capitale ale lumii. Marile artere ale orașului sînt largi, asfaltate și luminate cu neon. Urtașe „buldinguri” albe, cu cîte 10 și 15 etaje, domină bulevardele „30 Iunie” și „Patrice Lumumba”. Edificiul administrației, clădirile poștale centrale și hotelul „Memling” sedul O.N.U. în Congo, catedrala „Sfinții Ana” și „Hôtel de Ville” sînt admirabile reprezentanțe ale arhitecturii moderne.

CONGO '67

apare adîmca unui șantier. La tot pasul întîlniești buldozere, masini de nivelat terenul, camioane de toate tonajele. În centrul orașului se află în construcție numeroase noi edificii de cîte 4 pînă la 10 etaje. Cîteva din ele vor fi afectate administrației, restul reprezentînd construcții cu caracter social-cultural: spitale, clinici, școli, cinematografe.

Recent, cu prilejul conferinței O.U.A. la nivel înalt, care și-a desfășurat lucrările la Kinșasa, orașul s-a îmbogățit cu un nou cartier modern, format din 40 de vile, prevăzute cu tot confortul. Aici au fost găzduiți șefii delegațiilor participante la conferință. În viitor, complexul va fi rezervat turiștilor.

O ȚARĂ CU BOGĂȚII FABULOASE

Se spune că orașul Kinșasa este o „casablancă estivală” așezată într-un loc justificat dacă ținem seama de populația sa, care depășește cu mult un milion de locuitori și la pe zice trece proporții datorită imensului exod rural.

Kinșasa străbate astăzi o perioadă de indiscutabil progres. Dar vromurile întincaute ale dominației coloniale și-au lăsat amprenta adînc imprimată în viața cotidiană a cetățeanului congolez. Progresul a pe-

șeste deocamdată mai rapid în capitală decît în regiunile din interiorul țării, unde, cu toate eforturile întreprinse în ultima vreme de guvern, populația continuă să ducă o viață destul de grea.

Amprentele „civilizației” coloniale sînt vizibile și la Kinșasa, devenind mai evidente în principalele piețe ale orașului. În „Piețe pentru europeni”, măcelăriele „portugheze” și magazinele etalează cu un lux de reclamă un bogat sortiment de produse la prețuri care nu sînt nici pe departe accesibile țărilor mari ale populației autohtone. Marea masă a oamenilor muncii se aprovizionează la „Piețe centrale” — un platou întins pe cîteva kilometri pătrați, acoperit cu sute de tarabe. De fapt, piața e un imens bazar. Caracterul de bazar universal este imprimat de comercializarea nu numai a produselor alimentare, ci și a unor minunate obiecte de artizanat african lucrate în fildeș, lemn, bambus, corn, piele de șarpe și a tablourilor în ulei executate de amatori. Spre deosebire de alte țări, aici negotul e practicat îndeosebi de femei, majoritatea tinere care își poartă copiii în spate, legați solid cu o broboadă.

Studiile geologilor atestă, fără putință de tăgăd, că regiunea fluvială Congo este una din cele mai bine dotate, atît în ceea ce privește varietatea și calitatea rezervelor de minerale, cît și în ceea ce privește cantitatea lor.

Numai din celebra provincie Katanga, Congoul furnizează peste 80 la sută din consumul mondial de cobalt. Congo se situează pe locul 6 în ieșirea mîntărilor de fier și cupru. Tot în bogata Katanga se află importante cantități de uraniu și radu, cotate ca fiind de foarte bună calitate. Alături de aceste mari resurse minerale se găsește în cantități apreciabile plumb, magneziu, hîlă, zinc, wolfram, tungsten, platină etc. Provincia Kivu, care e cunoscută prin aurul său, provincia Kivu, prin rezervele de minereu de fier, iar regiunea Kasai prin diamantele sale. Congo este una din principalele țări producătoare de diamante industriale.

Printre altele, specialiștii au evaluat că resursele hidroelectrice ale țării depășesc cifra de 100 milioane kW, adică circa 13 la sută din potențialul mondial. Actualmente hidrocentralele și centralele termice din Congo dezvoltă o putere de circa 615.000 kW. În afara orașului, mîntocurile, porumbului, arahidelor, colosile în special pentru consumul local, Congoul exportă anual aproximativ 27.000 tone de lemn, 5.000 tone cacao, 50.000 tone cauciuc, 250.000 tone oleaginoase, 40.000 tone cafea, 30.000 tone bumbac. De asemenea, banane, textile, ceai, tutun, zahăr (circa 40.000 tone) și altele.

ÎN EPOCA PREFACERILOR

Dacă Congoul, care dispune de asemenea rezerve — îmi relatează un coleg de la săptămînalul „Congo Magazine” — nu ar fi fost victima unor numeroase masinațiuni și comploturi externe, care au dus la o

îndelungată instabilitate politică, ar fi avut de mult posibilitatea să iasă din rîndul țărilor slab dezvoltate. Din păcate însă — chiar și după 1960, anul independenței — armatele cercuri monopoliste străine continuă să-și considere pe congolezi o uriașă mină de lucru ieftină, iar bogățiile Congoului drept ale lor. După independență, au avut loc o serie de răscobile în armată, regizate din străinătate, și s-au instaurat secesiuni în estul, nordul și sudul țării; guvernele s-au divizat în numeroase fracțiuni, partidele politice lipsite de program manifestau puțină preocupare pentru interesele țării, fiind organizate pe baze tribale și manevrate de ambițiile personale ale unor...

La 24 noiembrie 1965, armata, condusă de generalul Joseph Desiré Mobutu, la puterea și forțarea un guvern „hotărît”, după cum se spune la Katanga, să construiască un Congo nou, să-și scoată din virtutea rusinoi în care îl aruncase un politician fanfaron (Chombe) și să ducă o politică opusă celei care situa țara într-o perpetuă dependență față de puterile străine...

Cine vizitează, fie și numai cîteva zile, Congo își dă repede se lîmpețe seama că, în ciuda a numeroase greutăți, o serie de reforme preconizate de guvern își găsesc aplicarea. Aceste reforme au fost îndreptate, după cum îmi spunea însuși președintele Mobutu, „spre înlăturarea haosului și a anarhiei în care se zăbea țara”, constituind în același timp și bazele asanării situației și asigurării stabilității interne.

În primul rînd, au avut loc restructurări de ordin administrativ cu scopul de a se asigura un control

efectiv asupra întregului teritoriu național. Reforma administrativă a pus, de asemenea, capăt politicii de umilare a aparatului administrativ și a avut o influență binefăcătoare asupra finanțelor țării, realizîndu-se importante economii.

Războaiele tribale, alimentate în mai toate cazurile și din străinătate, erau o adevărată plagă a Congoului fiind de natură să pună venia în pericol pacea și securitatea sa internă. Astăzi, Congo duce o luptă necruțată împotriva tribalismului ca instituție, a cărei practică e interzisă printr-o lege promulgată recent. Crește conștiința națională considerată drept o garanție a întăririi unității teritoriale.

Din 1965 și pînă astăzi, actualul regim congolez a fost obiectul unor atacuri repetate. În 1965 au loc la Kisangani prima „mare ofensivă chambiștă” și răscobile forștării fanfaron katanghezi. Anul acesta, două agresiuni succesive, la Kisangani și Bukavu, orchestrate din străinătate și

viața internațională

PE TOATE MERIDIANELE GLOBULUI

Largă mișcare de solidaritate cu lupta dreaptă a poporului vietnamez

În impresionantă manifestații ce s-au desfășurat ieri cu prilejul „Zilei internaționale a Vietnamului” în zeci de orașe de pe toate continentele, popoarele lumii și-au manifestat minia față de continuarea războiului purtat de imperialiștii americani împotriva eroicului popor vietnamez, au cerut cu hotărâre Statelor Unite să pună capăt agresiunii.

Este cunoscut că Partidul Comunist Român, guvernul țării noastre, întregul popor român, condamndu cu toată fâria agresiunea americană, își afirmă consecvent solidaritatea deplină cu lupta dreaptă a poporului vietnamez pentru apărarea independenței și libertății patriei sale. Cu prilejul „Zilei internaționale a Vietnamului” s-a reliefat însă o dată necesitatea stringentă ca Statele Unite să pună capăt imediat și necondiționat bombardamentelor asupra teritoriului Republicii Democratice Vietnam, ca măsură absolut indispensabilă creării unor premise favorabile restabilirii păcii, soluționării problemei vietnameze în cadrul acordurilor de la Geneva.

Publicăm câteva din noianul de relații primite aseară la redacție din toate colțurile lumii.

JAPONIA

5000 000 de glasuri

21 octombrie, Tokio. Aleile marelui parc „Meiji” din centrul capitalei Japoniei au fost inundate sâmbătă după-amiază în două rânduri de mulțimea de manifestanți care au luat parte la mitingurile de protest împotriva agresiunii din Vietnam. Străzile orașului Tokio au fost arhipline de demonstrații până seara.

Asemenea manifestații au avut loc în numeroase alte orașe japoneze, ca Osaka, Kyoto, Saporu, Yokohama, Kobe etc. În întreaga Japonie, peste cinci milioane de oameni și-au exprimat protestul împotriva agresiunii americane și sprijinul lor față de lupta dreaptă a poporului vietnamez. Ei au condamnat cooperarea guvernului japonez la războiul din Vietnam și au cerut încetarea imediată a bombardamentelor asu-

6000 de parașutiști aparținând diviziei a 82-a aeropurtate. Demonstrațiile, care s-au desfășurat în ultimele zile la chemarea Comitetului național al mobilizării pentru încetarea războiului din Vietnam, vor continua și duminică în capitala federală.

SUEDIA

Să înceteze bombardamentele!

Luind cuvântul în Riksdag (parlamentul țării), C. Hermansson, președintele Partidului de stînga — comunist — din Suedia, a condamnat intensificarea războiului agresiv dus de S.U.A. în Vietnam. El a subliniat că Statele Unite duc împotriva poporului vietnamez un

„cui din S.U.A.”. În fruntea cortegiului se aflau personalități de seamă ale vieții politice, printre care conducători ai P.C.F., în frunte cu Waldeck Rochet, secretar general, Edouard Depreux, președinte de onoare al P.S.U., conducători ai mișcării pentru pace și ai altor organizații.

A urmat un grup compact de vietnamezi aflați la Paris, printre care mulți studenți; alături de ei, cot la cot, mai multe grupuri de americani, membri ai „Comitetului american din Paris pentru încetarea războiului”, scandează: „Încetați războiul din Vietnam!” „Aduceți trupele acasă!”.

În Piața Bastiliei a avut loc un miting, participanții cerind cu hotărâre să înceteze imediat și necondiționat bombardamentele contra R. D. Vietnam, să fie recunoscut F.N.E. ca singur reprezentant autentic al poporului din Vietnamul de sud, să fie retrase trupele americane din sudul Vietnamului, să fie respectat dreptul poporului vietnamez de a-și stabili propriile destine. Manifestații de protest împotriva agresiunii s-au desfășurat în numeroase alte orașe ale țării, atât ieri cât și zilele anterioare.

Al. GHEORGHIU

ITALIA

„Restituți pacea poporului vietnamez!”

Sâmbătă seara, la Genova, mii și mii de demonstrații și-au făcut auzit până la Washington glasul de protest împotriva agresiunii americane în Vietnam, grație unei linii telefonice directe adaptată la un sistem de amplificare. O amplă manifestație s-a desfășurat la Palermo, în Sicilia. La Mantova, tot sâmbătă seară, a avut loc o grandioasă „veghe pentru pace”, iar la Pietrasanta o adunare a tinerilor convocată de organizațiile de tineret ale Partidului Comunist Italian, ale Partidului Socialist Unitificat și Partidului Socialist Italian al Uniunii Proletare. La Torino a fost organizată o acțiune a linierei de a sîngera de semnături pentru a exprima solidaritatea cu poporul vietnamez marit.

Demonstrații împotriva agresiunii, pentru recunoașterea dreptului poporului vietnamez la independență și libertate s-au desfășurat sîmbătă în multe alte localități, centre de provincii și în comunele de pe întreg cuprinsul peninsulei italiene. Caracteristica lor a constituit-o realizarea unei largi înțelegeri între tinerii comunisti, socialiști, catolici, între oamenii muncii și intelectualii de diferite orientări politice și convingeri religioase, între organizații locale ale principalelor partide politice. La Roma, un grup de studenți de la „Centrul american de studii clasice” și de la alte universități americane, care se găsesc în Italia la studii, au trimis ambasadei Statelor Unite o petiție adresată președintelui Johnson, în care se spune, între altele: „Solidari cu miile de americani, care astăzi își exprimă protestul în cadrul marșului la Washington, ne adresăm dumneavoastră cu această petiție, cerindu-vă încetarea imediată și necondiționată a bombardamentelor asupra Vietnamului și un angajament sincer menit să restituie pacea poporului vietnamez”.

Nicolae PUICEA

FRANȚA

Trupele americane să plece acasă!

Sîmbătă după-amiază la apelul a 32 de partide și organizații, printre care P.C.F., P.S.U., Mișcarea pentru pace, Liga drepturilor omului, Uniunea femeilor franceze, Uniunea sindicală pariziană, Confederația Generală a Muncii, mai multe zeci de mii de parizieni s-au adunat în Piața Republicii pentru a participa la o mare demonstrație de solidaritate cu eroicul popor vietnamez. Coloanele de manifestanți s-au îndreptat apoi în cortegiu spre istorica Piața a Bastiliei, purtând în frunte două mari pancarte albe cu lozincile: „Sprijin cauza poporului vietnamez”, „Solidaritate cu forțele pa-

Coloane de manifestații la demonstrația de sîmbătă de la Washington. Teletfoto: U.P.I. — Agerpres

pra R. D. Vietnam. Mitingurile și marșurile de protest au fost combinate cu grevele naționale declarate de tipografi, soferii de autocamioane, lucrătorii ai companiilor particulare de radio și televiziune, lucrătorii din edituri, muncitorii auxiliari. Feroviarilor din 13 mari orașe japoneze au declarat pe rînd, începînd de joi, greve și au organizat mitinguri de protest. Alături de ei au fost docherii din portul Yokohama și din alte porturi, care au refuzat să mai transporte materiale militare destinate războiului din Vietnam și au organizat, pe vasele ancorate în porturi, mitinguri de protest împotriva agresiunii americane.

Florea TUIU

R. F. a GERMANIEI

În numeroase orașe din R. F. a Germaniei au avut loc la 21 octombrie demonstrații de protest împotriva agresiunii americane în Vietnam. Una din cele mai mari demonstrații a avut loc la Hamburg în fața clădirii consulatului general al S.U.A. Participanții scandau lozinci de protest împotriva raidurilor aviației americane asupra teritoriului R. D. Vietnam și cereau retragerea trupelor agresoare de pe pămîntul vietnamez. Demonstrații similare au avut loc la München și Stuttgart.

STATELE UNITE

La Washington au avut loc sîmbătă mari demonstrații în fața Pentagonului, la care au participat aproximativ 100 000 de persoane. Agenția Associated Press scrie că, începînd de vineri după-amiază Pentagonul seamănă cu o fortăreață pregătită pentru atac. De-a lungul întregului traseu parcurs de manifestații și în fața Pentagonului au fost masate cele mai importante forțe de ordine văzute vreodată la Washington: 2 000 de agenți aparținînd gărzii naționale, 4 000 de membri ai poliției militare, precum și

VIZITA DELEGAȚIEI C. C. AL P. C. R. ÎN SUECIA

STOCKHOLM 21 (Agerpres). — Vineri după-amiază s-au încheiat la Stockholm convorbirile dintre delegația C.C. al P.C.R., condusă de tovarășul Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., și conducerea Partidului de stînga — comunist — din Suedia. Au participat tovarășii H. C. Hermansson, președintele

partidului, Uron Karlsson și Gunnel Granlid, membri ai Comitetului Executiv.

În continuare, delegația C.C. al P.C.R. urmează să viziteze orașele Göteborg și Malmö, unde vor avea loc întîlniri cu conducerea organizațiilor de partid districtuale.

ÎN URMA CONVORBIRILOR IUGOSLAVO—VEST-GERMANE

Interes pentru extinderea relațiilor economice bilaterale

BELGRAD 21 (Agerpres). — La Belgrad s-au încheiat convorbirile dintre delegația Federației industriale vest-germane și diversi reprezentanți ai vieții economice iugoslave. Comunicatul comun cu privire la aceste convorbiri relevă dorința reciprocă de a extinde relațiile economice dintre cele două țări. Părțile au subliniat necesitatea utilizării tuturor posibilităților

în vederea sporirii volumului schimburilor de mărfuri, precum și a colaborării dintre firmele industriale iugoslave și vest-germane. S-a făcut, de asemenea, propunerea înființării unui Comitet economic permanent iugoslavo—vest-german, care ar urma să se ocupe de problemele curente ale colaborării economice bilaterale.

NOI AMĂNUNTE PRIVIND ZBORUL STAȚIEI INTERPLANETARE „VENUS-4”

• Cartușe pentru captarea de probe atmosferice • Temperatura la suprafața planetei — 280 grade Celsius • Elementele componente ale stației.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — Pe baza unor date obținute la Academia de Științe a U.R.S.S., agenția TASS a transmis amănunțe în legătură cu zborul stației interplanetare sovietice „Venus-4” și cu unele rezultate științifice preliminare obținute de aceasta.

Stația a efectuat un complex de cercetări științifice în timpul zborului, în special din jurul planetei și în atmosfera ei. În aparatul care a efectuat coborîrea pe planetă au existat două termometre, un indicator barometric, un aparat pentru măsurarea densității atmosferice și 11 cartușe pentru analiza gazelor, cu ajutorul cărora au fost luate probe de gaze la două altitudini. Ele au stabilit că bioxidul de carbon constituie componentul principal al atmosferei planetei Venus (90—95 la sută).

Indicațiile de temperatură au fost calculate pentru măsurători între 0 și plus 400 grade Celsius. Ultima valoare de temperatură înregistrată la suprafața planetei a fost de aproximativ plus 280 grade Cel-

sus, presiunea fiind în limitele cuprinse între 15—22 atmosfere. Pentru prima dată au fost obținute măsurători sigure ale parametrilor atmosferei planetei Venus, ceea ce a deschis calea pentru zboruri ulterioare.

În cabina orbitală a stației „Venus-4” au fost amplasate un magnetometru, o numărătoare de particule ale razelor cosmice, un aparat pentru înregistrarea hidrogenului și oxigenului, captatoarea pentru particulele încărcate în vederea studiilor plasmei (ionosferii) din jurul planetei.

Măsurătorile efectuate în timpul zborului pe orbita heliocentrică cu confirmarea datele zborurilor interplanetare anterioare. Ele au arătat, totodată, că în a-

„RELAȚIILE BULGARO-AUSTRIECE EVOLUEAZĂ SATISFĂCĂTOR”

SOFIA 21 (Agerpres). — Relațiile bulgaro—austriece, se arată în comunicatul comun cu privire la vizita cancelarului federal Josef Klaus în R. P. Bulgaria, dat publicității la Sofia, evoluează satisfăcător în interesul ambelor popoare și există condiții pentru dezvoltarea lor în continuare.

Bulgaria și Austria, se arată în continuare în comunicat, consideră ca fiind imperios necesară stabilirea unei atmosfere de încredere și înțelegere reciprocă între popoarele europene pe calea extinderii și adîncirii legăturilor politice, economice și culturale între statele europene diferite de deosebiriile existente între ele în ceea ce privește orînduirea socială.

Exprimîndu-și îngrijorarea în legătură cu situația din sud-estul Asiei, conducătorii celor două țări venen au subliniat necesitatea rezolvării cu mai grabnică a problemei vietnameze pe baza acordurilor de la Geneva din 1954. Cei doi oameni de stat au subliniat că rezolvarea problemei Orientului Apropiat trebuie să aibă la bază normele generale admise ale dreptului internațional și Cartei O.N.U.

ZIUA TINERETULUI CUBANEZ

Ieri, 21 octombrie, s-a sărbătorit în Cuba împlinirea a șapte ani de la crearea Uniunii Tineretului și a trei ani de la transformarea acesteia în Uniunea Tineretului Comunist din Cuba. În cinstea acestei aniversări, în întreaga țară s-au desfășurat numeroase manifestații politice, culturale și sportive cu participarea entuziastă a zecilor de mii de tineri. În cadrul „Săptămîinii de studiu, muncă și apărare a țării”, care s-a desfășurat între 15 și 21 octombrie, s-a realizat în toate provinciile

CORESPONDENȚA DIN HAVANA DE LA VICTOR STAMATE

Cubei o amplă mobilizare a tineretului la muncă voluntară. Un eveniment important l-au constituit în aceste zile adunările pregătitoare în vederea primelor conferințe provinciale ale detașamentelor de tineret care au plecat să lucreze în agricultură. Aceste detașamente — Columnas Juveniles Agropecuarias, cum sînt denumite aici — create anul acesta prin hotărîrea partidului și guvernului și care numără de pe acum zeci de mii de tineri, au un rol deosebit de important în marea acțiune pe scară națională de dezvoltare în ritm rapid a culturilor de cafea, citrice, și creșterii animalelor și a formării de cadre de tehnicieni pentru agricultură. Prima adunare pregătitoare a avut loc la tabăra „Roberto Rodriguez Esquivel” din provincia Havana, prima tabără a detașamentelor „agropecuarias”.

Tot în cadrul săptămîinii amintite, în școlile medii, preuniversitare și în institutele tehnologice au fost create noi cercuri tehnico-științifice. Aceste cercuri, în prezent în număr de peste 1 500, desfășoară o bogată activitate în cele mai variate domenii ale științei și tehnicii.

Pășind în al optilea an de existență, organizația tineretului revoluționar din Cuba, condusă și îndrumată de partid, își vâdește cu tot mai multă pregnanță contribuția sa în educarea tinerii generații, în mobilizarea ei la îndeplinirea operii de construcție socialistă.

Incheierea vizitei premierului indian în R.A.U.

Nici un avantaj nu trebuie obținut prin folosirea forței

Primul ministru al R. D. Vietnam, Fam Van Dong, a primit recent delegația americană de pace condusă de Tom Hayden, care a făcut o vizită în această țară.

Conducătorul delegației americane a vorbit cu acest prilej despre mișcarea de protest a poporului american împotriva războiului de agresiune din Vietnam. Premierul nord-vietnamez a exprimat mulțumirile sale pentru aceste acțiuni de protest, arătînd totodată că poporul vietnamez este hotărît să lupte pînă la victoria finală.

CAIRO 21 (Agerpres). — Președintele Nasser și premierul Indira Gandhi — se spune în comunicatul publicat la sfîrșitul vizitei premierului indian — au căzut de acord asupra intensificării cooperării țărilor lor în domeniile politice, economice și culturale. „Cele două părți și-au exprimat atașamentul față de principiul pozitiv căruia nici un avantaj nu trebuie să fie obținut prin folosirea forței în vederea atingerii unor obiective teritoriale sau politice”. Comunicatul arată că Indira Gandhi și președintele Nasser, exprimîndu-și îngrijorarea în legătură cu situația gravă existentă în Orientul Mijlociu, „subliniază necesitatea urgentă de a se găsi o soluție echitabilă a acestei probleme, în primul rînd prin retragerea forțelor izraeliene de pe teritoriile ocupate după 5 iunie 1967”.

Conferința anuală a Partidului conservator britanic și-a încheiat lucrările la Brighton. Cel peste 4 000 de delegați la congres au adoptat o serie de rezoluții cu privire la politica internă și externă a partidului. Numeroși vorbitori au criticat aspru măsurile în domeniul economic adoptate de guvernul laburist calificînd politica acestora ca excesiv de „dirijistă”. La congres s-a reafirmat, de asemenea, fidelitatea partidului față de angajamentele militare ale Marii Britanii „la Est de Suez” și în alte regiuni ale lumii.

Condamnări în Grecia. Tribunalul din Atena a fost pronunțat sîmbătă sentințele în procesul unui grup de persoane acuzate de a fi tipărit și difuzat publicații îndreptate împotriva actualului regim militar din Grecia. Cinci persoane au fost condamnate la închisoare pe termene variînd între 12 și 20 de ani. Un număr de 11 acuzați au fost condamnați la 2 pînă la 10 ani închisoare, iar alți 11 între un an și doi ani închisoare.

Intrevedere la Budapesta. János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., și Jeno Fock, președintele

guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar, au primit sîmbătă pe Willi Stoph, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, care și-a petrecut o parte din concediul de odihnă în R. P. Ungară.

În Palatul Congreselor din Kremlin s-a deschis la 21 octombrie plinara jubilară a oamenilor de artă și literatură din U.R.S.S. consacrată celei de-a 50-a aniversări a Revoluției din Octombrie. Participă șase mii de reprezentanți ai tuturor uniunilor de creație din țară — scriitori, pictori, compozitori, artiști, cinești, oameni de teatru. Sînt de față conducătorii de partid și de stat. În cadrul plinerei sînt analizate rezultatele dezvoltării culturii sovietice în decursul unei jumătăți de veac.

Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, a primit pe Friedl Fûrnberg și pe Erwin Scharf, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C. din Austria, care fac o vizită în R. S. Cehoslovacă. Au fost discutate o serie de probleme care interesează cele două țări, probleme ale situației internaționale și mișcării comuniste internaționale.

La Sidney s-a deschis cel de-al patrulea Tîrg internațional la care participă 400 firme din 12 țări, printre care și România. Țara noastră este prezentă pentru prima dată la această manifestație cu un oficiu comercial cu expunere de mostre. Intreprinderile de comerț exterior din țara noastră expun machete de instalații, bunuri de larg consum, mobilier și textile, materiale de construcție etc. Presa australiană consacră ample articole participării României, exponatelor prezentate și posibilităților care se deschid relațiilor economice dintre cele două țări.

SUCESUL BALERINILOR ROMÂNI LA ROSTOCK

BERLIN. Agenția A.D.N. transmite că spectacolul prezentat la Rostock de cei șapte balerini ai Operei de Stat din București s-a bucurat de o apreciere entuziastă din partea publicului. În acordurile muzicii lui Mozart, Schubert, Debussy, Chopin au evoluat Ileana Iliescu, Valentina Massini și Gheorghe Cotovelea. Talentul interpretativ al Cristinei Hamel, grația și măiestria dovedite de ea în „Moartea lebedei”, de Saint-Saens, au lăsat o deosebită impresie. Dansul popular românesc,

care a prins viață pe scenă în interpretarea plină de temperamant a balerinei Petre Ciortea, Gheorghe Cotovelea și Paraschiv Deleanu a fost vîd aplaudat de public.

Alexa Dumitrache și Petre Ciortea au lăsat, de asemenea, o impresie de neuitat — arată agenția — interpretînd admirabilul „pas de deux” după muzica din „Simfonia terminată” a lui Franz Schubert.

La succesul spectacolului, subliniază agenția citată, o contribuție valoroasă și-a adus naștra de balet Tilde Urseanu.